

Otrdiena ● 2019. gada 15. oktobris

CENA tirdzniecībā 0,75 EUR

Ciemojamies
Madonā

4.

Iesvēta pieminekli Jānim Bārtulim

Atceres brīdis. Bīskaps pēc pieminekļa iesvētīšanas vēlēja, lai priesteru emeritus kapa vieta ir īpaša, kas atgādina par Jāņa Bārtuļa labajiem darbiem, tostarp rekonstruēto baznīcu un uzbūvēto Sakrālo centru.

Foto - E. Gabranovs

Īszinās

**Nākamajā
Vadugunī**

● Modes bode Alūksnē
Maina, tirgojas un ziedo

● Kur nūjot tumšajos rudens
vakaros?
Meklējam atbildi

Rugājieši līderos

2019.gada sākumā Latvijā dzīvoja 122 tūkstoši jauniešu 18–24 gadu vecumā. Tas ir gandrīz divreiz mazāk nekā 2009. gadā, kad Latvijā bija 238 tūkstoši jauniešu, liecina Centrālās statistikas pārvaldes apkopotie dati. Jauniešu īpatsvars reģionos atšķiras – nedaudz lielāks nekā vidēji Latvijā tas ir Kurzemē, Vidzemē, Zemgalē un Latgalē (attiecīgi – 7,2%, 7,1%, 6,7% un 6,6%). Pierīgā un Rīgā tas ir mazāks (attiecīgi – 6% un 5,8%) nekā vidēji valstī (6,4%). Novados vislielākā jauniešu proporcija ir Jaunpiebalgas (9%) un Rugāju novados (8,9%) novados.

Aicina uz semināru

17.oktobrī plkst. 11.00 Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības

centra Balvu konsultāciju birojā (Brīvības ielā 46a) ikviens interesents aicināts uz semināru "Iepazīsti permakultūru – gudru un ilgstošu saimniekošanu". Seminārs ir bezmaksas.

Uzsākta makulatūras vākšanas kampaņa

Ir uzsākta dalībnieku pieteikšanās Latvijas plašākajai vides izglītības un otrreizējo izejvielu vākšanas kampaņai "Tirai Latvijai". Kampaņa ik gadu apvieno simtiem Latvijas izglītības iestāžu, lai ne tikai aicinātu bērnus un jauniešus sacensties makulatūras vākšanā, bet arī sniegtu nozīmīgu ieguldījumu atkritumu šķirošanas kultūras attīstīšanā un dabas resursu – koksnes, ūdens, kā arī elektrības – taupīšanā. Dalībnieku reģistrācija – līdz 2020.gadā 1.martam.

Vārds redaktoram

Edgars Gabranovs

Pagājušās nedēļas izskanā *vadugunieši* baudīja rudens mirkus kopīgā ekskursijā, lai gūtu jaunus iespaidus un pabūtu kopā, tostarp arī atzīmētu uzņēmuma dzimšanas dienu. Zīmigi, ka 2020.gads "Vadugunij" būs vēl īpašaks, jo 5.martā apritēs 70 gadi, kopš iznāk avīze, bet 16.oktobrī - 25. gadi, kā dibināts SIA "Balvu Vaduguns". Neapšaubāmi, ka laika griežos dzīvē un darbā ir daudz kas mainījies un turpina mainīties. Ja vēl pirms 25 gadiem uz datortehniku skatījāmies ar lielām bažām, kā lai to zvēru savalda, tad tagad piecgadīgām bērnam tā ir pašsaprotama lieta. Tiesa, pamatvērtības nemainās, un tie ir mūsu lasītāji, kuri līdzīvo notiekajam Ziemeļlatgalē. Nereti sarunās ar rakstu varoniem izskan viedoklis, ka mēs viens otram pārāk maz sakām labus vārdus. Tiesa, neizpaliek arī pārmetumi, ka jābūt vēl kritiskākiem. "Noņemiet rožā brilles," savulaik ieteica kāda lasītāja. Tādejādi kārtējo reizi apstiprinās fakts, ka mēs esam ļoti dažādi. Vai tas ir slīkti? Angļu rakstnieks Grehems Grīns ir teicis, ka visas patiesības ir derīgas pateikšanai, bet ne visas ir derīgas uzsklausīšanai. Tātad jācenšas būt kritiskiem, prast analizēt un atšķirt graudus no pelavām jeb, kā tagad moderni saka, atpazīt *fake news* (viltus ziņas).

Paldies, ka arī nākamgad būsiet kopā ar mums. Patiesi paldies! Lūk, labi vārdi ir pateikti. Bet kā ar kritiku? Ne šoreiz, bet būs arī tā...

Latvijā

Budžetu cer pieņemt līdz 18.novembrim.

14.oktobrī valsts budžeta projekts 2020.gadam nonāca izskatīšanai Saeimā, kur to cer pieņemt līdz 18.novembrim. Tagad galīgā lemsana par budžetu ir Saeimas deputātu rokās. Valsts kopējā budžeta iepēmumi nākamgad plānoti 9,894 miljardu eiro, izdevumi – 10,002 miljardu eiro apmērā. Budžeta deficitis plānots 0,3% no iekšzemes kopprodukta, ekonomikasizaugsme – 2,8%. Nodokļu izmaiņas nav paredzētas, bet tiks paaugstināts differencētais neapliekamais minimums. Prioritātēm atvēlēti nepilni 174 miljoni eiro, no tiem visvairāk mediķu algū celšanai no 1. janvāra. Tad pieauga arī pedagogu algas, bet to turpmākam pieaugumam no 1. septembra naudas nav.

Ap 30 pašvaldību varētu vērsties Satversmes tiesā. Lai gan ar draudiem par administratīvi teritoriālās reformas piedāvāto pašreizējo variantu doties uz Satversmes tiesu klajā nākušas dažas pašvaldības, piemēram, Liepāja un Ozolnieki, līdzīgus lēnumus varētu pieņemt nu jau ap 30 vietvaru. Tik daudz domju ir lēmušas nepiekrist Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM) piedāvājumam tikt iekļautām lielāku novadu teritorijās. No dumpinieciskāko pašvaldību argumentiem ir secināms, ka tās negrib dalīties ar saviem labumiem, jo apvienojoties nāktos stutēt ne tik turīgās kaimiņu teritorijas. Tomēr Satversmes tiesa būsot galēja rīcība, tagad saka pašvaldības.

Algu celšana piebremzēta. Ārstam vidēji pēc nodokļu nomaksas būtu jāsaņem vismaz 3000 eiro, bet medmāsai – ap 1500 mēnesī, strādājot vienā darbavietā, – tādu atalgojumu mūsu valstī mediķiem vēlētos Latvijas lielākās slimnīcas – Rīgas Austrumu kliniskās universitātes (RAKUS) slimnīcas – vadītājs Imants Paeglis. Šobrīd vidējais mediķu atalgojums ir diezgan tālu no šādiem skaitļiem, lai arī pārsniedz vidējo atalgojumu valstī. Atsevišķu nozares viedokļa līderu gaidas ir nedaudz zemākas par Paegliša izteikajām, taču Veselības ministrija jau atzinusi, ka algu palielināšanas likne nākamgad nestiepsies iepriekš solītājā augstumā.

Ždanoka uzmetusi Mamikinu. Tatjana Ždanoka (LKS) neplāno atteikties no sava Eiropas Parlamenta (EP) deputātes mandāta par labu Andrejam Mamikinam. Mamikins apgalvo, ka par to Latvijas Krievu savienības (LKS) saraksta līderi vienojušies pirms EP vēlēšanām. Mamikins esot gatavs, ka Ždanoka solījumu varētu nepildīt, vēsta "LNT ziņu TOP 10".

/No portāliem www.delfi.lv, www.apollo.lv, www.lsm.lv/

No vēstures lappusēm

Šķilbēnu muižnieki Uļanovski un 1863. gada 'poļu dumpis'

Kad pirms gadiem desmit sāku interesēties par Šķilbanu vēsturi, manā rīcībā par poļu muižniekiem Uļanovskiem bija tikai viens teikums no Ontana Slišāna raksta "Vaduguni" par to, ka 1864. gadā Šķilbēnu muiža piederējusi Martinam fon Uļanovskim, bet par piedališanos 1863.gada poļu dumpī viņam tā tikusi atņemta. Biju dzirdējusi par "poļu laikiem", bet neko par tiem nezināju. Iemācījos poļu valodu lasīšanas līmeni, un Uļanovski kļuva par manu sirdslietu. Šovasar Rēzeknē notika starptautiska zinātniska konference "Inflantieši" par latviešu-poļu literatūras, valodas un kultūras sakariem 19. un 20.gadsimtā, kurā es piedalījos ar referātu "Pa poļu muižnieku Uļanovsku pēdām Ziemeļlatgalē". Īsumā pastāstišu, ko man izdevās uzzināt par poļu dumpi un muižniekiem Uļanovskiem.

"Poļu laiki" Latgalē ilga no 1562. līdz 1772.gadam, kad Latgale, kuru toreiz sauca par Poļu Inflantiju, ietilpa Polijas-Lietuvas valsts jeb Žečpospolitas sastāvā. 16. un 17.gadsimtā tā bija lielākā valsts Eiropā, bet pamazām to novājināja augstmaņu cīņa par varu un iekšējie konflikti. 18.gadsimtā vidū no kādreizējās Polijas-Lietuvas savienības varenības bija palikušas vairs tikai atmiņas. 1772.gadā kaimiņvalstis Austrija, Krievija un Prūsija ištekoja Pirmo Polijas dalīšanu un atņēma novājinātajai savienībai plašas teritorijas. Krievija ieguva to Polijas daļu, kuru mūsdienās aizņem Lietuva, Baltkrievija, Ukraina un Latgale. Sekoja vēl divas atlikušo Polijas un Lietuvas zemju dalīšanas 1793. un 1795.gadā, un lielākā valsts Eiropā vairāk nekā uz simtgadi pazuda no Eiropas kartes. Pēc Polijas – Lietuvas sadalīšanas notika vairākas poļu sacelšanās ar mērķi atjaunot valsti, taču tās tika nezēlīgi apspiestas.

Centrs - arī Viļakas muiža

19. gadsimtā poļu muižnieku ietekme bijušajās Polijas zemēs joprojām bija ļoti stipra, un gadsimta vidū brieda kārtējie poļu nemieri. 1863. gada janvāra sacelšanās vai 'poļu dumpis', kā to reizēm sauc, bija lielākā poļu sacelšanās pret Krievijas impērijas varu. Nozīmīgākie sacelšanās notikumi risinājās Poljā, Lietuvā, Baltkrievijā un Ukrainā, un cīņas norisinājās no 1863. gada janvāra līdz 1864. gada rudenim. Latgalē bija vairāki sacelšanās sagatavošanas centri, viens no tiem atradās Viļakas muižā. Taču te sazvērestība ātri vien tika atklāta. Par 1863. gada notikumiem Viļakas apkārtnē stāsta Lietuvas un Krievijas arhīvos saglabātie "Marienhauzenas lietas" izmeklēšanas dokumenti - lieta savu nosaukumu ieguva no Viļakas muižas toteizējā vārda. Tas bija viens no lielākajiem cariskās Krievijas politisko tieslietu procesiem, nozīmīgs ar to, ka Viļaka 1863. gadā kļuva par krievu revolucionāru biedrības "Zeme un Brīvība" un poļu sacelšanās dalībnieku sadarbības vietu cīņā pret carisko valdību.

Latgalē varēja atgriezties 'poļu laiki'

Sacelšanās organizētāji Varšavā izveidoja slepenu Nacionālo centrālo komiteju, kas uzņēmās sagatavot poļu muižniekus un inteliģences pārstāvju karadarbībai Krievijas Ziemeļrietumu apgabalā, kurā ietilpa Viļnās, Kaunās, Grodņas, Minskas, Mogiļevas un Vitebskas gubernās. Sacelšanās mērķis bija atjaunot neatkarīgu Polijas valsti tādu, kādā tā bija līdz 1772. gadam, tātad atjaunotajā Polijas valstī iekļaut arī toteiz Viļskas gubernā esošos Daugavpils, Rēzeknes un Ludzas apriņķus. Ja šis mērķis būtu iestenojies, tad Latgalē, iespējams, būtu atgriezušies 'poļu laiki'.

Piederēja arī Šķilbēnu muiža

Minēto nemieru laikā gubernās sekretāra Martina un Marijas (dzimusi Žondecka) Uļanovsku ģimenē bija pieci dēli, vecākā dēla Vladislava sieva Stefānija un abu divgadīgais dēls Adams. Gimenei piederēja Liepnas, Kūdupes, Franciškopoles un Šķilbēnu muižas: Martinam Uļanovskim - Liepnas un Kūdupe, sievai - Franciškopole, bet Vladislavam - Šķilbēnu muiža, pie tam Vladislavas nomāja Balvu muižniekiem Horožanskim piederošo Baltinavas muižu. Dokumenti liecina par abu vecāko dēlu Vladislava un Ignatija un paša Martina Uļanovsku piedališanos dumpī. Kas īsti mūsu pusē notika pirms 156 gadiem?

Mārite Slišāne pie piemiņas plāksnes janvāra sacelšanās dalībniekiem Daugavpils cietoksnī. 1863.gada 13.aprīlī dumpinieku grupa 7 km aiz Krāslavas Skaistas mežos uzbruka cariskās armijas ieroču transportam ceļā no Daugavpils uz Dīsnu. Atbildību par uzbrukumu uzņēmās Kombuļu grāfs Leons Plāters, Daugavpils cietoksnī tika sodīts ar nāvi un aprakts nezināmā vietā. Šeit ieslodzījumā pabija arī Uļanovski.

Vilakā izveido bruņotu vienību

1862. gada rudenī no karadienesta Krievijas impērijas armijā izstājās 28 gadus vecais strēlnieku bataljona virsnieks Antonijs Riks (Ryck), kurš ieradās Viļakas muižā Nacionālās centrālās komitejas uzdevumā izveidot šajā rajonā bruņotu dumpinieku vienību un uzņemties tās vadību. Muiža piederēja viņa māsai, Vitebskas gubernās muižniecības maršala Jana Lippe-Lipska atraitnei Adelinai, un mazgadīgajām meitām. Bieziem mežiem klātā teritorija ap Viļaku bija kā radīta slepenu plānu išteinošanai. Šeit tika plānots izveidot ap 2000 lielu bruņotu vīru pulku, iespējams, ar mērķi vajadzīgajā brīdī paralizēt satiksmi no Viļakas apmēram 30 km attālajā Pēterburgas – Varšavas dzelzceļa linijā. Sagatavošanas darbiem bija jābūt pabeigtiem līdz 1. martam.

Riks kopā ar Ignatiju Uļanovski un mežsargu Kazimиру Leitanu Viļakas muižā un tās apkaimē uzsāka ieroču, munīcijas un pārtikas krājumu sagatavošanu. Darbos aktīvi iesaistījās Antonija māsa Marija, muižas kalpotāji un muižnieku dienestā esošie ļaudis. Ignatijs dzīvoja tēva muižā Liepnā un naktis bieži satikās ar Riku, lai pārīpriestu rīcības plānu. Kad janvārī Viļakā sāka ierasties svešinieki no Maskavas, Pēterburgas un Krievijas gubernām, lai iestātos vienībā, tie tika uzņemti arī Liepnā. Gadījās, ka tur vienlaicīgi uzturējās pat 15 ciemiņi.

Cer panākt zemnieku revolūciju

Antonija Rika draugs Mihails Veide, studēdams Pēterburgā, iestājās slepenā revolucionāru biedrībā "Zeme un Brīvība". Biedrības galvenais mērķis bija noorganizēt zemnieku sacelšanos pret cara valdību. Sadarbībā ar poļu nemierniekiem krievu revolucionāri cerēja panākt zemnieku revolūciju Krievijā. Biedrībai bija sava rokas tipogrāfija, taču policija tās darbību nopietni apdraudēja. Tāpēc Mihails Veide kopā ar diviem "Zemes un Brīvības" biedriem Dmitriju Stepanovu un Ilju Žukovu pārvēda tipogrāfiju uz Balviem, kur pie muižnieka Horožanskā par rēķinvedi un mežsargu kalpoja Veides brāļi. Konspirācijas nolūkos tipogrāfijas atrašanās vietu nācās mainīt, un to vispirms aizveda uz Viļaku, bet no turienes - uz Semenovas pusmuižu, kur pārvaldnieka Onufrija Polonska mājā Mihaila Veides vadībā sāka iespiest biedrības avīzi un uzsaukumus tautai ar aicinājumu sacelties pret valdību.

Drīz varas iestādes saņēma vairākus ziņojumus par to, ka Marienhauzenas muižas apkaimē no malu malām ierodas sveši cilvēki, kuri muižā notur slepenas sanāksmes un apbrūnojušies staigā pa apkārtnes ciemiem, biedējot ļaudis, bet daži šejiennes zemes īpašnieki, tostarp Uļanovskis, noziedzīgos nolūkos uzkrāj ieročus, izgatavo patronas un lodes un kaltē sausīņus. Tika ziņots par to, ka Antonijs Riks kopā ar vairākiem svešiniekiem Borisovasfolvarkā sarīkojis *dzerstīju*, svešie Riku godājuši par atamanu, bet Riks solījis uzdzert uz viņu veselību, tīklīdz būsot nošauts pirms krievs.

* Turpinājums 8.lpp.

Kā vērtējat faktu, ka pašvaldības izsola mežus papildu līdzekļu iegūšanai?

Viedokli

Ļaut pāraugt mežam nav saimnieciski

AIGARS PUŠPURS, Balvu novada domes priekšsēdētājs

22.oktobrī Balvu novada domē notiks izsole, kurā izsolīsim četras novadam piederošās cirsmas. Pašvaldībām tā ir ierasta prakse, ja nepieciešami papildu līdzekļi, turklāt nesen notika mūsu mežu inventarizācija, kurā speciālisti atzina, ka vairākas cirsmas jau sasniegūšas savu pilnbriedu. Līdz ar to nebūtu saimnieciski ļaut

pāraugt mežam, tādējādi zaudējot tā vērtību. Beigties izsoles, noteikti tad arī spriedīsim, kur iegūtos līdzekļus ieguldīt, jo vajadzību novadam ir daudz. Kā jebkurai pašvaldībai, arī mums ir lietas, kas gadiem ilgi nav bijušas kārtotas, ir tādas, kas ir iesāktas, tādēļ būtu pietiekami logiski tās novest līdz gala rezultātam. Iespējams, viena no tām varētu būt Balvu Kultūras un atpūtas centra pabeigšana, jo tas ir svarīgi visam novadam. Turklat uzceļ kultūras un atpūtas centru un neizmantot to ar pilnu atdevi, droši vien arī būtu nesaimnieciski. Šobrīd viss atkarīgs no tā, kā veiksies ar izsolēm, tad arī attiecīgi skatisimies, kā iegūtos līdzekļus sadalit. Katrā ziņā papildus iegūto naudu centīsimies izmantot ar maksimālu labu pievienoto vērtību.

Jebkurš saimnieks savā mājā skatās, ko un kad labāk izdarīt, tāpat rikojamies arī mēs. Pašvaldībām pārdot īpašumus nav nekas neparasts. Pēdējoreiz cirsmas izsolījām pirms vairāk nekā diviem gadiem. Protams, inventarizāciju pieprasīsim arī aizaugušajiem zemes gabaliem. Uzskatu, ja ir zemes gabali, kurus pašiem nav prātīgi apsaimniekot, arī tos var tirgot, jo jaunie saimnieki, kas, visticamāk, būs uzņēmēji vai zemnieki, zemi noteikti pratis apsaimniekot efektīvāk. Savukārt vienkārši

turēt aizaugušas teritorijas tikai tāpēc, ka tās ir īpašumā, nav īsti prātīgi. Pēdējā laikā masu medijos vairākkārt izskanējusi informācija par pašvaldību darījumiem ar nekustamajiem īpašumiem. Piekrītu, ja mežs nav sasniedzis savu izstrādes termiņu, var rasties jautājums, kāpēc tas jāpārdod? Un ja vēl to pārdod kopā ar zemes gabalu, vēl jo vairāk. Tieši tāpēc gribu uzsvērt, ka Balvu novada pašvaldība nepārdod zemi, bet tikai cirsmas.

Fakts, ka pašvaldības ik pa laikam izpārdod savus īpašumus, saistīts ar to, ka tām pienākuši grūtāki laiki. Būtiski pieaugušas neattiecināmās izmaksas, tāpēc par attiecināmo izmaksu daudzumu projektus noslēgt ir diezgan sarežģīti. Līdz ar to nākas samazināt apjomus un projektu realizācijas termiņus. Tā tas mums bija arī ar ceļiem. Arī citi novadi domā par saviem īpašumiem papildu līdzekļu iegūšanai, lai sakārtotu infrastruktūru. Domāju, neviens pašvaldība netirgo īpašumus tikai tirgošanas pēc. Turklat valsts aizvien vairāk un vairāk uzliek slogu uz mūsu pleciem. Budžeta ieņēmumi palielinās, līdz ar to būtu logiski, ja proporcionāli palielinātos arī pašvaldību ieņēmumi. Taču tā nenotiek. Līdz ar to jālaipo pa vidu, lai varam izdomāt un realizēt tās ikdienas lietas, kas jau ieplānotas.

Turpmāk pašvaldībām būs atļauts aizņemties naudu Eiropas projektiem attiecīnāmo izmaksu apmērā. Tiklīdz summa pārsniegs attiecīnāmās izmaksas, pašvaldībām būs jāmeklē papildu līdzekļi, ko tās arī jau dara. Meži, zemes, karjeri – kas nu kurai pašvaldībai ir īpašumā, to arī šim vajadzībām pārdod. Balvu novadam mežu ir pietiekami daudz, taču, lai saimniekotu lietderīgi, strādājam ciešā sadarbībā ar mežu dienesta vērtētājiem, dastotājiem. Pirms pieņemt lēmumu, noskaidrojam, kuras cirsmas drīkst cirst, kuras nē. No dažiem deputātiem izskanēja viedoklis atvēlēt kādu konkrētu naudas summu arī tam pagastam, kura teritorijā izstrādājamā cirsmas atrodas. Taču tas nav konkrētā pagasta īpašums, bet gan novada. Un tas, ka pagasts kaut kā papildus šos mežus apkopis, arī nav taisnība. Mežs vienkārši izauga. Tikpat labi var pateikt, ka Balvi kā pilsēta ir apdalīti, jo pilsētā mežs augt nevar. Nevienam pagastam nav atteikts finansējums avārijas situācijām un attīstībai, visas šīs lietas esam centušies maksimāli sakārtot. Balvu novada pašvaldībai pašreiz prioritāte ir visi Eiropas projekti, kuros piedālīsimies, lai maksimāli apgūtu Eiropas naudu, neieguldīdot pašvaldības līdzekļus. Turpināsim strādāt, un viss notiks.

Šobrīd dzīvojam pēc principa – vajag naudu, pārdodam!

SANDRA KINDZULE, Balvu novada domes deputāte

atjaunošanās prasa vairākus gadus desmitus, uzskatu, ka pašvaldības rokās ir milzīga bagātība, ar kuru jārīkojas gudri un racionāli. Neesmu liela speciāliste mežu apsaimniekošanas jautājumos, bet šīnī gadījumā stāsts ir ne par to. Brīdi, kad pašvaldība nolēmusi izsolīt jeb pārdot daļu no sev piederošā īpašuma, jautājumu gribu sadalīt divās daļās - vai ir īstais brīdis, lai pārdotu? Un vai meža pārdošanas rezultātā iegūtie līdzekļi tiks izmantoti pēc iespējas lietderīgāk?

Pašvaldībai šobrīd nav ilgtermiņa skatījuma vai plāna, kā tā apsaimnieko savus nekustamos īpašumus. Nezinu, iespējams, arī ir, bet katrā ziņā ne deputāti, ne sabiedrība ar tādu nav iepazīstināti. Šobrīd tiek dzīvots pēc principa: ir pircējs, pārdodam, vai arī: vajag naudu – pārdodam! Pārdot meža īpašumu tikai tāpēc, lai ātri iegūtu līdzekļus pašvaldības budžetā, domāju, nav diezin ko saprātīgi. Daudz dzirdēts, ka šobrīd meža īpašumu pārdošanai nav izdevīgākais laiks, jo to cenas ir teju 30% zemākas, nekā pērn. Ja pašvaldībai iestājusies finanšu krize, kādēļ pēc iespējas ātrāk un par katu cenu būtu jāpārdod īpašumi? Tad tā tas godīgi un skaidri ir jāpasaka. Vai izsoles rezultātā iegūsim maksimālu augstāko maksu, ko varējam iegūt no meža īpašumu pārdošanas?

Šaubos! Bet - dzīvosim, redzēsim. Kopā ar kolēgiem savus argumentus izteicām arī novada domes sēdē. Tā kā pagaidām atsavināt plānotās cirsmu platības nav milzīgas un domes vadība ar pilnu atbildības sajūtu teica, ka tās ir tās platības, kuras jau sen bijis nepieciešams izstrādāt, jo koki sasniegūši savu kritisķo pilnbriedu, domes sagatavoto lēmumprojektu pagaidām atbalstīju. Taču viennozīmīgi stingri sekošu līdzi īpašumu, tai skaitā mežu, apsaimniekošanas un līdzekļu izlietošanas procesam mūsu novadā.

Savukārt, ja runājam par īpašumu pārdošanas rezultātā iegūto līdzekļu izlietojumu (patīk tas kādam vai nē), uzskatu, ka mežu īpašnieki bija un ir mūsu pagasti. Jau domes sēdē vadībai izteicu priekšlikumu no pagasta īpašumu (meža cirsmu) pārdošanas iegūtajiem līdzekļiem kaut nelielu daļu novirzīt tieši katra konkrētā pagasta kāda konkrēta infrastruktūras objekta (ēkas, ceļa utt.) sakārtošanai. Diemžēl atbalstu un apsolījumu šādai rīcībai nesaņēmu! Pagastiem, kas bez milzīgām kredītsaistībām, bet ar saviem sen senajiem īpašumiem pirms 10 gadiem tika iekļauti novada sastāvā, būtu jābūt lielākai teikšanai par īpašumu un naudas sadali šīnī kontekstā. Tieši viņi ir tie, kas par saviem īpašumiem daudzu gadu

garumā ir rūpējušies. Jāsaprot, ka citas iespējas nebūs, pēkšņi neatradīsies papildus līdzekļi pagastu objektiem. Valdošās vietējās varas izteiktās sarkastiskās piezīmes, ka "kā zināms, pilsētā meži neaug", ar to domājot, ka pārdot tai nav ko, un norādīt, ka ir tikai kopējais novads un kopējais novada budžets, šīnī gadījumā ir vairāk nekā ciniski. Jau šobrīd pagasti visādā ziņā tiek apdalīti. Budžeta izstrādes procesā dzirdu, par kādām neiedomājami vienkāršām, eksistenciālām un pašsaprotamām lietām cīnās pagastu vadītāji. Vienam vajag trimmeri, citam - grīdas dēļus, jaunu jumta segumu pagasta malkas šķūnim, kādam pietrūkst naudas krāsas bundžai vai nepieciešams vēsturisku printeri nomainīt pret jaunāku. Pagastu budžeti ir plikas izdzīvošanas budžeti, un šobrīd, kad tiek pārdoti to īpašumi, vismaz kaut nelielai daļai no ienākuma būtu jānonāk atpakaļ pagastos, lai apmierinātu sen sasāpējušas vajadzības un varbūt paglābtu kādu attālāku novada nostūri no iznīcības. Pretnostatīt vienu miljonu projektu pret visa pārējā novada un tās teritorijas attīstību nav godīgi un tālredzīgi. Par laimi, vēl jau pagastos un laukos arī dzīvo cilvēki! Mums jādara viss iespējamais, lai tas tā arī būtu!

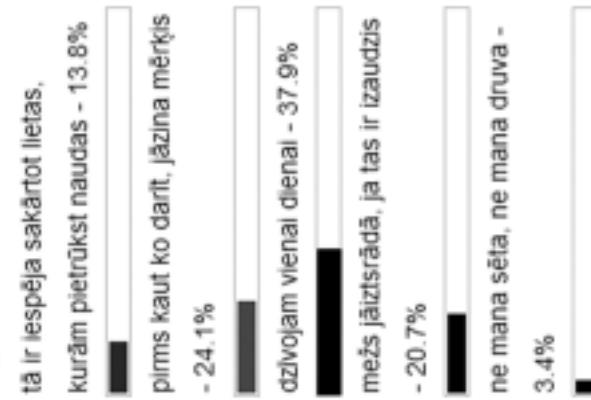
Viedokļus uzsklausīja S.Karavočka

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Kā vērtējat faktu, ka pašvaldības izsola mežus papildu līdzekļu iegūšanai?

Pretī zelta rudenim...

11.oktobrī laikraksta "Vaduguns" kolektīvs pārliecinājās, ka nav jābrauc aiz trejdeviņu zemēm, lai gūtu jaunus iespaidus. Madonas un Lubānas pusē lūkojāmies, ar ko lepojas un nodarbojas tautieši simts kilometru attālumā no Ziemīlatgales.

Pirmā pieturvieta. Madonas - Gulbenes ceļa malā atrodas populāra ūdens ķemšanas vieta - Biksēres avotiņš. Zinaida Logina mudināja kolēgus piesmelt traukus un ieklausīties pie avotiņa rakstītajos vārdos: "Noguris kad celnieks/ Ūdens mans tam veldzi sniegs."

Pie valdības nama. Madonieši lepojas ar centrālo jeb Saitēta laukumu. Gide zināja stāstīt, ka šeit savulaik atradies tirgus: "Madonā ir nabadzīga augsne, jo tā atrodas uz grants kalniem. Tad, kad tirgotāji braukuši uz tirgu, varējuši izvēlēties - maksāt tirgus nodevu vai atvest kādu citu svarīgu nodevu. Un tā svarīgā nodeva bija bruģakmens. Savukārt pārzinis, kurš tirgu organizējis, nav saņēmis algu, bet tiesības savākt zirgu mēslus, kas palikuši pāri."

Ekskursijā pa Madonu. No viena pilsētas gala līdz otram, starp apvedceļu apliem, ir trīs kilometrus liels attālums. Madonas novadā atrodas Gaizinkalns, Lubāna ezers. Ja īstenosies jaunā administratīvi teritoriālā reforma, novadam pievienosies Ērgli, Cesvaine, Lubāna un Varakļāni. "Tad platības ziņā būsim ģeogrāfiski viens no lielākajiem novadiem Latvijā, bet pēc iedzīvotāju skaita - tikai piecpadsmitais. Šobrid Madonā dzīvo 7500 iedzīvotāju," pastāstīja gide.

Piemēra vainagu. Koka vilnas ražotnes saimnieks Ritvars Točs bija gatavs stundām ilgi stāstīt par vilnas iegūšanu no kokiem, krūmiem un augiem un to ārstnieciskajām īpašībām. Viņš apgalvoja, ka ar koka vilnu un uzlējumiem var ārstēt dažādas kaites, pat atbrīvoties no īaundabīgiem audzējiem. "Par to es kādreiz stāstīšu arī Balvu kultūras namā," solīja R.Točs. Vaduguniešus viņš mudināja pataustīt koku vilnu, kā arī piemērit ozolzīļu vainagu (foto – Skaidrīte Gugāne).

Pie pilsētas ģerbona. Madonas ģerbonis ir Gailis – cīņā un darbā saucējs, gaismas, austos dienas un dziesmas simbols. Vadugunieši, tostarp Ingrīda Zinkovska (foto), noskaidroja, ka daudzas ēkas, pateicoties pilsētas ģerbonim, atspogulojas pilsētas arhitektūrā. Daudzām publiskajām ēkām uzbūvēts papildus stāvs, piemēram, pašvaldības namam, ģimnāzijai, vidusskolai, kultūras namam.

Artūrs izvēlas "Lieni". Akciju sabiedrībā "Lazdonas piensaimnieks" ražo 79 produktus, no kuriem 16 ir "Zaļās karotītes" preču zīme. Dažus no produktiem izbaudīja, kā arī iegādājās vadugunieši. Artūrs Ločmelis izvēlējās biezpiena torti "Liene", "jo kārumu "Annele" ražo lietuvieši," viņš prātoja.

Madonas novads – atpūta ziemā. Madonieši par sava novada *rozīni* jeb *brendu* uzskata sporta un atpūtas bāzi "Smečeres sils". Irēna Tušinska (foto) pārliecinājās, ka kompleks atrodas patiesi skaistā vietā, kur nodrošināts viss nepieciešamais ziemas, kā arī vasaras sporta veidu cienītājiem un profesionāļiem.

Fermā. Saimniecībā "Līvi" kazu ganāmpulks kopskaitā pārsniedzis 300. Vadugunieši, tostarp Sanita Karavočika (foto), ar prieku izmantoja izdevību aplūkot šos sabiedriskos dzīvniekus klātienē.

Degustācija. Raimonda Meldera (foto - no labās) ģimene nodarbojas ar kazas siera ražošanu. Viņu saimniecībā top vairāku veidu mīkstie sieri. Populārākais no tiem ir siera bumbiņas ar ķiplokiem "Labrit". Gardēžiem par prieku top sieri arī ar baraviku un sierāboliņa garšu.

Kazu saimniecībā "Līvi". R.Meldera stāstījums bija tik atraktīvs, ka nereti atlīka vien pasmaidīt. "Arī es nodarbojos ar *seksuāliem* pakalpojumiem, tostarp Ziemellatgalē," apgalvoja saimnieks, kurš ir mākslīgās apsēklošanas speciālists. Viņš zināja teikt, ka viens āzis dienā ir *apkalojis* pat 13 kazas: "Ir četri āzi, kas apmierina vairākus simtus aktīnām pārbolītu kazu, bet šīs kaziņas (foto) ir sabiedrisko attiecību speciālistes."

Martuževas Dzejas klēti. Indrānu pagastā tur godā mūsu novadnieci, dzejnieci Bronislavu Martuževu, kuru uzskata par Latvijas tīrradni. Fonda "Rakstītāja" valdes priekšsēdētāja Anna Egliena (foto - no kreisās) vaduguniešiem atgādināja par zināmiem, arī mazāk zināmiem faktiem. Piemēram, 90.gados, Anna atbraucot ciemos pie dzejnieces, secināja, ka Bronislava ar māsu Magdalēnu ir acīmredzami *uzvilktais*: "Kas noticis? Viņas bija nokaitinājis televīzijā, radio un presē ik dienu teiktais, ka dzīve ir grūta. Viņas bija pārcietušas izsūtījumu! Tad es padomāju,- cik milzīgs ir bezdibenis tam, kas vienam grūti, bet citam nē." Ne mazāk interesants stāsts bija par zārkiem, kurus māsas aizdevušas aizgājēju radiniekim. "Katrā zārku aizdos labu prātu," smējusi B.Martuževa.

Par ES naudu sakopj valsts meliorācijas sistēmas

Kuras upes bagarē un kuras tīra ar rokām?

"Novērots un arī "Vaduguni" rakstīts par upēm, ko bagarē vai tīra ar ekskavatoru, un upēm, ko attira ar rokām talkās. Ir tīrīta Bolupe, runā, ka tīrīs Pelnupīti, kas ietek Bolupē. Kāpēc vienās upes bagarē, bet citas tīra ar rokām, kā, piemēram, nesen notika Siglavas upes attīrišanas talka. Gribētos zināt, vai tas atkarīgs no upes lieluma, vai pastāv vēl kādi kritēriji?" jautā lasītāja no Balviem.

"Tur daudz jāstāsta," saka šīs nozares speciālisti. Pastāv Ministru kabineta noteikumi par meliorācijas sistēmām, kas ir valsts nozīmes ūdensnotekas. Tajos noteikts, ka upju posmi, kas, savā laikā veicot meliorāciju, ir iztaisnoti, padziļināti vai citādā veidā izregulēti, atrodas valsts meliorācijas iestāžu pārziņā un tos drīkst tīrīt, saņemot vides dienesta izsniegtos tehniskos noteikumus. Taču, ja ūdensnotekai vai upēi sateces baseins ir lielāks par 25 kvadrātkilometriem, jāveic trīs ekspertizes: iespējamā ietekme uz apkārtējiem ūdens objektiem, iespējamā ietekme uz īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, īpaši aizsargājamām sugām un īpaši aizsargājamiem biotopiem, kā arī iespējamā ietekme uz tīrāmo vai padziļināmo ūdensobjektu, iespējamā ietekme uz zivju resursiem. Upēm, ko Balvu un apkārtējos novados bagarē, ir veiktas šīs minētās ekspertizes, vai atjaunojamo ūdensnoteku baseins nav lielāks par 25 kvadrātkilometriem. Šīs upes arī atbilst likumdošanas normatīvajiem aktiem par meliorāciju. Melioratori joko, ka viņiem jau ūdens noteka nepieder, bet pieder upes šķērsgrīezums - izraktais tukšums, kam nevajadzētu samazināties, aizsērēt vai aizaugt ar krūmiem, kas traucē brīvai ūdens plūsmai. Tas jātīra, un to var izdarīt, tikai bagarējot.

Tie upju posmi un upes, kas nav regulēti, atrodas Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM) pārziņā. Nekad nav bagarēta Stiglavas, Vārnienas un vēl daudzas citas upes, kas atrodas Ziemeļlatgalē. Arī Eiropas Savienības fondu nauda, kas domāta meliorācijas sistēmu atjaunošanai un kopšanai, tām nav domāta un netiek dota. Upju tīrīšanai rīko talkas vai dara to citā veidā. Šīs ir dabiskas upes, kuru tecējums nevienam nerada problēmas. Ūdens līmenis upēs gan mainās, bet lauksaimniecībā izmantojamās zemes neapplūst. Arī Pelnupīti visā garumā netīris, tīrīs tikai to daļu, kas regulēta jeb tīrīta agrāk, - aptuveni divarpus kilometrus no ieteces Bolupē un tālāk, kur sākas lauksaimniecībā izmantojamā un meža zeme, upē aizaugusi ar krūmiem, tajā savairojušies bebri, ar krūmu saknēm aizaugušas drenu iztekas. Zemkopības ministrijas nekustamo īpašumu (ZMNI) VSIA Vidzemes reģiona meliorācijas nodājas Balvu sektora vadītājs ANDREJS KRAKUPS saka: "Eiropas Savienības fondu nauda nav domāta regulētu upju tīrīšanai apdzīvotās vietās un pilsētās, kā arī NATURA 2000 teritorijās. Piemēram, Bolupe ir regulēta starp ezeriem, bet pilsētas teritorijā nauda upes tīrīšanai nav paredzēta. Par šo naudu upes tīrīm tikai teritorijā, kur atrodas lauksaimniecībā izmantojamās un meža zemes. Savulaik Šņitkas strautu, kas plūst cauri Kārsavai (Kārsavas novads), iztīrīja līdz un aiz pilsētas, bet pilsētas daļā to netīrīja. Lielājās lietavās, kas Latgali piemeklēja pirms dažiem gadiem, Kārsavas centrā Šņitka pārplūda, appludinot dzīvojamās mājas un ielas. Izskanēja pārmetumi! Taču tādā gadījumā jāmaina Ministru kabineta noteikumi."

Aktīvi upju tīrīšanas darbi Ziemeļlatgalē norisinājās pierobežā, - visā garumā iztīrīta

Tīra Kaņepes strautu. Meliorācijas darbu veicēji atjauno Kaņepes strauta gultni Baltinavas novada teritorijā.

Foto - no personīgā arhīva

Kūkova, arī Moseika, Ludonka un Niedrupe. Kopējais iztīrīto upju garums sasniedz 57 kilometrus. Šo upju tīrīšanu veicināja gan tas, ka gar valsts robežu ieriko žogu un labiekārto Eiropas Savienības ārējo robežu - 12 metru robežjoslu, gan tas, ka aizaugušas ūdensnotekas, kurās ekspluatācijas pasākumi nebija veikti kopš 90.gadu sākuma (šajās upēs arī notika nekontrolēta bebru darbība, jo robežjosla medīt nedrikst), palu un lietus laikā appludināja daudzu zemnieku saimniecību tīrumus.

Nobeigumam tuvojas meliorācijas darbi Bolupes augšdaļā, decembrī tie jāpabeidz. Lielākajā daļā iztīrīts Kaņepes strauts Baltinavas novadā, Siltenes upe Tilžas pagastā. Iztīrīta Raganiņa Kubulu pagastā. Pelnupīti attīrīt iesāks šogad, bet pabeigt plāno nākamā gada sākumā. Vides dienesta tehniskos noteikumus meliorācijas darbu veicēji ievēro, tirot visas ūdensnotekas un upes.

Atjaunotā Raganiņa. Raganiņas upe Kubulu pagastā pēc tīrīšanas.

Foto - no personīgā arhīva

Aktuāli

Pašvaldības aģentūra un ceļinieki gatavojas ziemas sezonai

Šonedēļ sinoptiķi Latvijā sola teju vai atvasaru. Taču oktobra sākumā pāragri uzkrītušais sniegs sūtīja vēsti, ka ziema nav aiz kalniem. To rāda arī kalendārs, tādēļ sniegs un sals, cik negaidīti pazuda, tikpat ātri var atgriezties. Vai atbildīgie dienesti gatavojas ziemas sezonai?

Balvus, kas ir Balvu novada centrs, ziemas sezonā uzturēt kārtībā uzticēts pašvaldības aģentūrai "SAN-TEX". Tie ir trotuāri, laukumi, ielas, kuru kopgarums pilsētā sasniedz 37 kilometrus. Par divu tranzīta ielu - Brīvības un Bērzpils - uzturēšanu ziemas periodā, tas ir, sniega tīrīšanu, rūpējas valsts akciju sabiedrības "Latvijas Autoceļu uzturētājs" Balvu no daļa. Pašvaldībai ligums par šo ielu uzturēšanu ar akciju sabiedrību noslēgts līdz šī gada 31.decembrim. Jau tuvākajā laikā novada dome izsludinās jaunu iepirkumu tranzīta ielu uzturēšanai ziemas periodā.

Pašvaldības aģentūras Labiekārtošanas un apzaļumošanas nozares vadītājs JURIS KAIRIŠS stāsta, ka gatavošanās ziemas sezonai praktiski jau sākusies, par ko var pārliecināties arī vizuāli: "Aģentūras teritorijā redzamas vairākas izbēertas smilšu kravas, ko pārvieto, veidojot vienu vai divus smilšu kalnus. Ir iepirkta smilts un sāls: smilts - līdz 250 kubikmetriem, ko turpina vēl pievest, un 16 tonnas sāls. No daļas pievestās smilts veido smilts-sāls kaisāmo materiālu. Sāli ar smilti jauc 1:10. Tas ir roku darbs, un to darām paši. Sāli iekrauj mazajā traktora piekabē, ar ko piebrauc pie smilšu kaudzes. Ar lielo traktoru no mazajām smilšu kaudzēm tiek veidota lielā smilšu

kaudze, kurā strādnieki pieber sāli, - paredzētos 10% no smilšu daudzuma."

Uzņēmuma Labiekārtošanas un apzaļumošanas nodājas vadītājs atzīst, ka pagājušajā ziemā izkaisīts daudz smilts-sāls maišķuma un smilts. Tas bija jādara, lai novērstu slidenumu gan ielās, gan laukumos, gan uz ietvēm. Viņš piebilst, ka pērn ziemā nācies kaisīt teju katra otro dienu, jo bija mainīgi laika apstākļi. Sāls maišķumu kaisa līdz -5 grādiem pēc Celsija, pēc tam tikai smilts. Jautāts, kādas prognozes ir uzņēmuma rīcībā šai - 2019./2020.gada - ziemas sezonai, Juris teic, - dzirdējis, ka šogad būšot auksta ziemā. Protams, kā būs, īsti skaidri zināms nav nevienam.

Lai cīnītos ar sniegu pilsētas ielās, laukumos un uz ietvēm, uzņēmums to darīs ar jau esošo tehniku: trotuāru tīrīšanā, tāpat kā iepriekš, būs nodarbināti divi mazie traktori ar lāpstām, ielas tīrīš divi lielie traktori, laukumus - vēl viens lielais traktors. Savukārt kabatas ielu malās cenšas iztīrīt visi traktoristi, ja vien redz, ka tur neatrodas mašīnas. Ja runā par laukumiem, vispirms, protams, cenšas iztīrīt tos, kas atrodas pilsētas centrā, - vienalga, vai tie ir pašvaldības, vai komercplatības.

Nav mainījusies arī līdzīnējā kārtībā ceļu uzturēšanā, ziemas laiks ceļu uzturētājiem sākas ar novembri. Arī ceļinieki jau sagādājuši ceļu kaisāmo materiālu - smilts un sāli. Sezonā nepieciešamas aptuveni 1200 tonnas sāls, 300-400 kubikmetri smilts. Krājumus pēc vajadzības var papildināt. Iepirkums notiek centralizēti - valsts akciju sabiedrība to iepērk visām savām nodalām.

Sagatavots smilts-sāls maišķums. Pašvaldības aģentūrā "SAN-TEX" jau sagatavots smilts-sāls maišķums, kas nepieciešams pilsētas ielu, ietvēju un laukumu kaisīšanai. Lai lietus to neaizskalotu, pirms rodas pēc tā nepieciešamība, kaudze nosegtā ar plēvi. Uzņēmuma Labiekārtošanas un apzaļumošanas nodājas vadītājs Juris Kairišs pastāstīja, ka jau tuvākajā laikā uzņēmumā pabeigs kaisāmā materiāla sagatavošanu. Uzņēmušam aktuāli arī citi jautājumi. Pagājušās nedēļas nogalē J.Kairišs devās uz semināru par ieteicamāko niedru novākšanas metodi, kas nozīmīga arī mūsu pilsētai, jo dzīvojam ezeru krastos.

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Foto - I.Zinkovska

Īsumā

Sūta sveicienus no Austrijas

Balvu jauniete DĀRIJA SEMJONOVA, kura jau vairāk nekā mēnesi darbojas kā Eiropas brīvprātīgā Austrijā, daloties iespaidos ar Latvijā palikušajiem draugiem, raksta: "Savu ceļojumu iesāku 2. septembrī ar lidojumu Rīga-Cīrihe, tad no Cīrihes braucu ar vilcienu, un vilcienu stacijā mani sagaidīja cilvēki no jaunās darbavietas. Tas, ka vietai,

kur dzīvoju, nelielai pilsētai Austrijas Rietumos, ļoti tuvu ir daudzas citas valstis, mani patiešām pārsteidza. Pusstundas braucienu laikā varu noklūt Šveicē, Vācijā, Lihtenšteinā. Arī Itālija un Slovēnija ir salīdzinoši netālu. Šis tiešām ir Centrāleiropas centrs. Otrajā dienā devos apskatīt savu darbavietu. Godīgi sakot, biju ne mazāk pārsteigta, cik daudz naudas šajā reģionā atvēl darbam ar jaunatni. Jauniešu centri šeit var atļauties nopirkīt diezgan dārgu aprīkojumu, piemēram, profesionālas fotokameras, elektriskos velosipēdus u.c. Lai arī jaunieši manā jauniešu centrā ne pārāk vēlās runāt angļu valodā, ir daži, kuri tiešām cenšas, un viņiem sanāk ļoti labi. Tāpat arī jūtos ļoti priecīga, ka pilnīgi visi mani kolēģi māk runāt angļu valodā, un tie, ar kuriem strādāju visbiežāk, runā pat tekoši. Viss kolektīvs ir ļoti pretimnākošs un izpalīdzīgs. Esmu ļoti pateicīga, ka nonācu tieši šajā vietā. Esmu apmierināta, jo darbs nav nogurdinošs, eju uz to ar prieku. Darbs jauniešu centrā ir daļa no sociālā darba, kas balstās uz komunikāciju. Pagaidām ir diezgan grūti, jo vēl nerunāju vācu valodā, bet jaunieši nerunā angļu valodā. Taču esmu sākusi mācīties vācu valodu un esmu pārliecīnāta, ka viegli spēšu atrast ar viņiem kopīgu valodu, tākādāk valodas barjera samazināsies."

Dārija raksta, ka kopā ar vēl 20 brīvprātīgajiem piedalījusies arī pirmajā brīvprātīgo apmācībā Vinē, kas palīdzēja mazliet labāk iejusties svešā valstī un uzzināt vairāk par Eiropas Solidaritātes korpusu, kas koordinē šos projektus, kā arī iepazīt citus brīvprātīgos no Eiropas: "Vislabāk iepazīnos ar divām meitenēm no Krievijas, kuras tagad dzīvo Vinē. Plānoju viņas drīzumā apciemot." Dārija atklāj, ka kopumā Austrijā jūtas ļoti labi: "Esmu apradusi ar faktu, ka šīs tagad ir manas mājas uz gadu. Nejūtos šeit kā tūriste, bet gandrīz kā vietējā. Visvairāk man patīk daba. Kā cilvēkam no Latvijas, kur nav kalnu, redzēt tos katru dienu ir kaut kas pārsteidzošs. Protams, man pietrūkst ģimenes un draugu, taču nav tik traki. Dažkārt celties agri no rīta un visu dienu pavadīt darbos nav viegli, taču uzskatu, ka šī pieredze būs ļoti noderīga. Tā palīdzēs man nostiprināt gribasspēku un garu. Šobrīd esmu ļoti apmierināta ar savu izvēli un nevaru vien sagaidīt, ko šīs trakais piedzīvojums nesīs nākotnē. Bučas un sveicieni no Austrijas!"

Skolās ievēl presidentus

Daudzās mācību iestādēs oktobrī pilnā sparā norisinās pašpārvaldes prezidentu vēlēšanas. Baltinavas vidusskolā šis bija viens no pirmajiem darbiem, kas paveikts, sākoties jaunajam mācību gadam. Jau septembra sākumā tur ievēlēja Skolēnu pašpārvaldes jauno sastāvu. Atbilstoši skolēnu pašpārvaldes reglamentam, kandidātus skolēnu padomei izvirzīja 7.-12.klašu skolēni. Pārvēlēšanu sapulcē sākumā par darbu aizvadītajā mācību gadā atskaitījās pērnā gada pašpārvaldes pārstāvēs Agrita Luīze Kušnire un Salvija Supe no 12. klases. Šogad viņas nekandidēja uz atbildīgajiem amatiem, dodot iespēju pašpārvaldei darboties jauniem pārstāvjiem.

Vēlēšanu komisija, kurā katru klasi pārstāvēja viens skolēns, izsniedza vēlēšanu bīletenus, bet pēc balsošanas saskaitīja balsis un apkopoja vēlēšanu rezultātus. 2019./2020. mācību gada skolēnu pašpārvaldei ievēlēti: Patrīcija Ločmele (12.klase), Mārtiņš Laganovskis (9.klase), Zane Tabore (11.klase), Sonora Logina (9.klase) un Līna Pundure (12.klase). Sanākot uz pirmo sēdi, jaunā Skolēnu padome par Skolēnu padomes prezidentu ievēlēja Mārtiņu Laganovski, bet par viņa vietnieci - Līnu Punduri.

Balvu skolās ciemojas ārzemju viesi

Lepni, ka ir ko parādīt

Foto - no personīgā arhīva

Kokapstrādes darbnīcā. BPVV skolēni un skolotāji ar prieku izrādīja savas kokapstrādes un šūšanas darbnīcas, jo lepojas ar jaunākajām un modernākajām profesionālajām tehnoloģijām, ar ko tās aprīkotas.

Šis mācību gads vairākās Balvu skolās iesācies ar ārzemju viesu uzņemšanu. Tā Balvu Valsts ģimnāzijā (BVĢ) septembra nogalē viesojās Turcijas, Rumānijas un Slovēnijas valstu skolotāji un skolēni. Savukārt Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas (BPVV) kolektīvs pēc nedēļu ilgas viesu uzņemšanas pavisam nesen atvadījās no dāņu ciemiņiem – četriem pedago-giem un 19 skolēniem.

Iepazīstas un mācības spēlējot

Septembra beigās BVĢ kolektīvs uzņēma Turcijas, Rumānijas un Slovēnijas valstu skolotājus un skolēnus, kuri, izmantojot starptautiskas sadarbības priekšrocības, kopā ar ģimnāzijas audzēkņiem izzināja kultūras mantojuma saglabāšanas iespējas. Praksē izmēģinot dažādas spēles, viņi atjaunoja un stiprināja komunikāciju paaudžu vidū. "Spēles sniedz ieguldījumu bērnu sociāli-emocionālajā attīstībā, sekmē stratēģisko domāšanu un attīsta kustību koordināciju," šīs nodarbes pozitīvo ietekmi skaidro BVĢ direktore Inese Paidere.

Pēc svinīgas sagaidīšanas, skanot dalībvalstu un Latvijas Valsts himnām, skolēnu pašpārvaldes jaunieši ciemiņiem izrādīja skolu un muzeju. Pēc tam sekoja *ledus laušanas* aktivitātes. Šajā dienā ciemiņi apmeklēja arī Balvu Mūzikas un Mākslas skolas, piedalījās mākslas skolas direktore Elitas Teilānes vadītajā radošajā darbnīcā, kā arī apmeklēja Balvu Novada muzeju. Ar savu klātbūtni ciemiņus pagodināja ģimnāzijas padomes priekšsēdētāja Aija Mežale un vecāku pārstāvē Astra Tjunitē, priecejot viņus ar dziesmām un ģitārspēli, kā arī cienājot ar zāļu tēju un pašceptu torti. Noslēgumā visi apmeklēja *European dinner* jeb Eiropiešu pusdienas, kuru laikā ārzemju ciemiņi iepazīnās ar savām viesīmenēm.

Nedēļas laikā ārzemnieki apmeklēja sporta nodarbības, kas papildinātas ar dažādiem spēļu elementiem, piedalījās angļu valodas mācību stundās un seno latviešu tradīciju izzināšanas aktivitātēs skolas bibliotēkā, ko organizēja 11.a klases skolēni un skolotāja Vineta Mužaļevska. Iespaidīem bagātu dienu viesi pavadīja Alūksnes Dabas muzeja "Vides labirintā". Trešdien mājinieki un viesi apmeklēja Rīgu, kur devās izzinošā ekskursijā pa vecpilsētu, kā arī piedalījās interaktīvās nodarbībās Latvijas Brīvdabas muzejā.

Aizraujošs izrādījās arī spēļu festivāls, kurā bērnudārza "Pilādzītis" audzēkņi ārzemju viesiem mācīja savas spēles. Skolotāju delegācija, apmeklējot šo pirmsskolas izglītības iestādi, atzinīgi novērtēja daudzveidīgo programmu un atbalsta pasākumu piedāvājumu latviešu bērniem.

Nedēļas noslēgumā ārzemju viesi noklausījās interešu izglītības pulciņu dalībnieku uzstāšanos koncertā, apmeklēja Balvu novada domi, tikās ar domes priekšsēdētāja vietnieci Anitu Petrovu un aktīvi diskutēja par katras valsts aktualitātēm izglītībā. Jaukus iespāidus par mūsu skaisto dabu ārvalstnieki guva braucienā ar plostu pa Balvu ezeru. Sirsnīgā gaisotnē viņi atvadījās no savām viesīmenēm, lai dotos mājupceļā, paņemot līdzi siltas un pozitīvas atmiņas no Balvos pavadītās nedēļas.

Lepojas ar jaunākajām tehnoloģijām

Oktobra sākumā BPVV kolektīvs uzņēma četrus skolotājus

un 19 skolēnus no Dānijas. Viņu mērķis bija apmainīties ar labās prakses piemēriem par informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) pielietojumu mācību stundās un parādīt skolēniem IKT prasmju nozīmīgumu mūsdienu darba pasaulei, kā arī dot iespēju iepazīt mūsu kultūru.

Sagaidījuši ciemiņus Rīgas līdzstā, BPVV pedagoģes Inga Kalva un Inese Circene, kā arī 19 BPVV audzēkņi iepazīstīnāja Dānijas viesus ar Rīgas vecpilsētas skaistākajām vietām. Tālāk viņu ceļš veda uz Turaidas muzeju – rezervātu un rudenīgi gleznaino Gaujas senleju. Šeit dāņu un latviešu skolēni spēlēja orientēšanās spēli, aktīvi izpētot Turaidas muzeja – rezervāta teritoriju, lai atrastu vajadzīgās atbildes.

Ieradušies Balvos tikai vakarpusē, nākamajā dienā viesi iepazīnāja Balvu Profesionālo un vispārizglītojošā vidusskolu. Aktu zālē viņus ar uzrunu sveica skolas direktore Biruta Vizule, bet skolēni Linda Balule un Oskars Koliņš priecejā ar tautasdejas priekšnesumu. Skolnieces Laura Garā un Daniela Sindiņa Vizule bija sagatavojušas prezentāciju par Latviju, bet vēlāk izrādīja ciemiņiem savu skolu.

Dāņu skolotāji ar prieku izmantoja iespēju piedalīties četrās mācību stundās. Ar mācību procesu informātikas stundā iepazīstināja Andris Līcis, bet bioloģijas paraugstānu novadija Iluta Balule. Savukārt to, kā mācību iestādē notiek fizikas stundas, ierādīja Edgars Kamenders, bet matemātikas stundu novadija Benita Urtāne. Latviešu valodas skolotājas Gunīta Čubare un Anna Krēmane viesiem parādīja senās latviešu rotaļas, kuras spēlējot, dāni apguva dažus vārdus latviešu valodā.

Lai uzzinātu, kā tehnoloģijas pielieto uzņēmējdarbībā un lauksaimniecībā, ārzemju viesi devās uz z/s "Kotīni", kas ir viena no modernākajām Latvijā. Apskatījuši lauksaimniecību, Rekovas dzirnavās viņi nogaršoja no "Kotīņos" audzētiem produktiem pagatavotus gardus ēdienu. Kulināro baudījumu papildināja folkloras kopas "Upīte" dalībnieku priekšnesumi, kuri arī ciemiņus iesaistīja latviešu tautasdeju dejošanā.

Lai veicinātu skolēnu interesu par tehnoloģijām un zinātni, vienu dienu mājinieki un viesi veltīja Tartu zinātnes centra "AHHA" apmeklējumam. Tur viņi izmēģināja eksposīcijas "Pamēģini pats" eksponātus, kas izvietoti 3000m² lielā platībā. Ekskursanti apmeklēja izstādi "Skrējiens kosmosā", savām acīm skatot zemes mākslīgo pavadoni "Sputnik", kas pabijis kosmosā, kā arī īstus skafandrus, teleskopus un citas kosmosa apguves ierīces, sākot no pašiem kosmosa apguves pirmsākumiem, līdz pat mūsdienām.

Balvu Novada muzejā ciemiņi vairāk uzzināja par novada kultūru un vēsturi, bet vēlāk apskatīja Balvu pilsētas skaistākās vietas. Pēc atgriešanās skolas telpās BPVV profesionālo priekšmetu skolotāji novadija viesiem meistar-darbīnas, kurās meitenes izgatavoja ceļojumu spilvenu, bet zēni - koka svečturi, ar datorizētu darba galdu palidzību iegravējot tajā uzrakstus.

"Šī nedēļa sniedza daudz jaunu iespāidu gan viesiem, gan mūsu skolas skolēniem, kuri ar nepacietību gaida pavasari, lai atkal tiktos ar jaunajiem draugiem Dānijā," atklāja BPVV angļu valodas skolotāja Inese Circene.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Viļakas novadā

Mirklis krāsu, domu un skaņu virpulī

13. oktobrī Viļakas kultūras namā aizvadīta tikšanās dzējā, dejā un dziesmā “Krāsu, domu un skaņu virpulī”.

Pasākuma vadītāja Ineta Lindenberga, uzrunājot pie galduņiem sēdošos, teica, ka mirkli nomaina cits citu un tikai daži ir tādi, kurus grūti palaist vajā. “Gribas tos pakert aiz rokas un paturēt vēl mazliet. Vasara izdzisusi, arī rudens zelta mirkli aizskrien tai līdz tik nevaldāmā ātrumā, ka gribot negribot ir jāapstājas. Rudens ir mirklis starp. Tikai mirklis starp vasaras piedzīvojumiem un vēsajiem ziemas vakariem. Mirklis, kas paskries. Tikai jāspēj to noķert,” emocionāli pozitīvu vakara noskoanojumu radīja Ineta. To papildināja Svetlanas Krasnokutskas vijoles solo un Viļakas Valsts ģimnāzijas skolēna Maira Urbāna lasījums “Rūķitis sapnī”. Vakara vadītāja neslēpa, ka literātu gara darbi līdz lasītājiem nonāk ilgā un grūtā procesā, jo daudzi neuzdrošinās atlīkt savus dvēseles piedzīvojumus ciemam, visbiežāk tos noglabā rakstāmgalda atvilktnē. Taču citi uzdrošinās savas vārsmas atdot komponistiem, un rodas dziesma. “Mākslas pasaulei nav robežu - mēs ieklausāmies vārdos, krāsojam savas emocijas, ieklausāmies mūzikas skaņās. Izjūtas viena otru papildina,” savās pārdomās dalījās vakara vadītāja.

Vakara gaitā klātesošie uzzināja ne tikai to, kādu dzeju rada paši literāti, bet gan ikviens varēja dalīties pieredzē, kāda dzeja un kādos brīžos uzrunā tieši viņu. Viļakas kultūras nama pasākumu organizatore Silvija Kupriša neslēpa, ka viņa kādreiz ar vīru sarunājas ar dzēvārdiem. Viens uzraksta otram un promejot atstāj kādas dzejas rindiņas. Seko atbilde, un ir tik interesanti lasīt. Silvija dalījās ar Ineses Toras dzejoli “Vēlējums”.

Viļakas pamatskolas direktore Anželika Ločmele atzina, ka brīvā brīdi labprāt palasa arī krievu autorus, piemēram, Sergeju Jeseņinu. “Viņa dzejas radīšanas metode bija apbrīnojama, un dažus vārdus meklēju vārdnīcā, tik seni tie bija. Mani apbūras, kā viņš radīja savu dzeju, sācot ar liriskiem, romantiskiem, krāšņiem, bagātīgiem, līdz drūmiem dzejoliem,” pastāstīja Anželika.

Daži grāmatu lasītāji atzina, ka uzrunā ne tikai dzeja, bet arī proza. Viļakas novada bibliotēkas vadītāja Rutta Jeromāne atcerējās, ka literatūru iemīlējusi jau skolas laikā: “Tie bija septiņdesmitie gadi, kad skolotāja Lūcija Bondare bija izveidojusi dzejas uzvedumu “Es gribu būt dzīves, darba un vasaras vidū”. Lasījām Ziedoņa, Elksnes, Vācieša un citu autoru dzeju. Viņa tilk prasmīgi mums, vidusskolēniem, komentēja šo dzeju un palīdzēja sataustīt kodolu, saprast domu. Tas noteikti bija mans pirmsais solis preti dzejai. Es dzejojušs rakstīju kladēs, jo toreiz nebija interneta, nevarējām sakopēt un izdrukāt.” Viņa klātesošajiem piedāvāja paklausīties Ojāra Vācieša dzejoli “Pilādžu gads”. Savus mīļākos dzejas un prozas darbus lasīja arī Ija Krilova, Inese Rēvalde un Silvija Kuzmane.

Jolanta Sauleviča-Logina neslēpa, ka romantikas un pirmās milestības dzejas laiks jau aiz muguras, nu jāmeklē citas idejas. Viņas dzejas darbi publicēti arī kopkrājumā, jo tā ir laba iespēja kopā ar citiem autoriem izdot grāmatu, jo vienam tas ir finansiāli dārgi. “Dzeja bieži nākas teikt arī patiesības vārdus, atvērt acis un atvērt ilūziju priekškaru. Jāatzīst, ka joti atklāti un spēcīgi šodienas dzīves atspulgi skan latgaliešu valodā,” atzina vakara vadītāja Ineta, dodot vārdu latgaliskās dzejas lasījumam Anetei Dukovskai. Jaukus muzikālos priekšnesumus sniedza ansamblis “Sudaruškas”, dzeju lasīja Ludmila Medvedeva, Silvija Kuzmina. “Man jāpateicas saviem skolotājiem, kuri mani ievadīja dzejas pasaule. Nākot uz šo pasākumu, domāju par rudeni, tāpēc izvēlējos nolasīt pirms piecdesmit gadiem radīto Ārijas Elksnes dzejoli par atvasaru un dzērvju kāšiem,” sacīja Regīna Brokāne, kurai paldies vārdus par audzētājiem un kultūras namam dāvinātājiem ziediem teica Silvija Kupriša.

Jolanta Sauleviča-Logina lasa Māra Lāpāna darbus. “Esmu sadraudzējusies ar loti gudru un māksliniecisku cilvēku Māri Lāpānu, kurš raksta arī dzeju. Lūk, krājums “Es saslimu ar tevi”, ko ilustrējusi māksliniece Elita Teilāne. Man patīk labi noformēti grāmatas vāki,” teica Jolanta, nolasot savu mīļāko Māru Lāpānu radīto dzejoli.

Dzied, dejo un lasa dzeju. Viļakas kultūras nama pašdarbnieki un visi pasākuma apmeklētāji kopīgi nodziedāja “Likteņa sūtnis” un “Tai zemei vajg lietu un sauli, kas spīd...”.

Viļakas krievu dziesmu ansamblis “Sudaruškas”. Ansamblis vada Svetlana Krasnokutska, bajānu spēlē Jevgenijs Kiseļovs, bet sievas ne tikai dzied, bet arī teatrālī izspēlē dziesmu vārdus. Kolektīvs ar saviem priekšnesumiem iepriekšējā dienā iepriecināja arī Balvu seniorus.

Dejas virpulis. Dzejrindās un dejā ar skaistiem un krāsainiem lietussargiem dejas virpuli izrādīja Viļakas kultūras nama deju grupa “Nola”.

Uzrunāja Jeseņina dzeja. Viļakas pamatskolas direktore Anželika Ločmele lasa arī krievu autoru darbus, piemēram, patīk Sergeja Jeseņina bagātā dzejas valoda.

Dalās ar savu dzejoli. Deju kopas “Intriga” dejotāja Lūcija Šaicāne nolasīja mīļākas latviešu valodas skolotājas dzejoli “Sniegputenis”, kas savulaik publicēts laikrakstā “Vaduguns”.

Lappusi sagatavoja Z. Logina

Foto - Z. Logina

Foto - Z. Logina

Foto - Z. Logina

Foto - Z. Logina

* Sākums 2. lpp.

No vēstures lappusēm

Šķilbēnu muižnieki Uļanovski un 1863.gada ‘poļu dumpis’

Kad kāds no viņiem gribējis šaut pa cara ģimētni pie sienas, Riks atturējis to ar vārdiem: *poco w papier, lepiej w żywych*, t.i., lai nešauj papīru, bet šauj dzīvos. Antoniju Riku brīdināja, ka cara valdība ir informēta par gatavošanos bruņotai cīnai. Nekavējoties tika nolēmts sapakot tipogrāfiju čemodānā un paslēpt viensētnieka Sedlovska šķūnī Svičovas ciemā. Savācīs līdz galam nenodrukātos avīzes numurus, Stepanovs devās uz Pēterburgu paziņot par bīstamo situāciju. Kad pēc pāris dienām viņš kopā ar Žukovu atgriezās, lai pārvestu tipogrāfiju uz Pēterburgu, atceļā abus aizturēja zemnieku vienība un nogādāja policijas iecirkni.

Veic kratišanu un uziņet slēptuvi

Zandarmu korpusa štāba priekšnieks grāfs Šuvalovs, kurš pēc cara Aleksandra II pavēles no 1.februāra gādāja par Pēterburgas – Varšavas dzelzceļa drošību posmā no Pēterburgas līdz Viļņai, nosūtīja uz Viļaku Pleskavas kājnieku pulka četras rotas un 27.februāri ieradās pats ar nodomu veikt muižā kratišanu. Sākumā meklētāji neko aizdomīgu neatradā, izņemot apmēram 20 mārciņas sakaltētas maizes, bet tad policijas pristavam izdevās pierunāt Borisovas pusuīžas pārvaldnika dēlu Romualdu Bžeziņski uz atklātību un no viņa iegūt vērtīgu informāciju par nemieru organizēšanā iesaistītajām personām. Varas pārstāvji saprata, ka lieta ir daudz nopietnāka, nekā sākumā šķita. Izmeklēšanas komisija kērās pie darba, pratināja lieciniekus un zemniekus un atklāja ievērojamas provianta un ieroču slēptuves Viļakas muižas saimniecības ēkās, mežā un muižai piederošajā Borisovas pusuīžā. Šķilbēnu muižas mežā uzgāja prāvu ieroču un munīcijas slēptuvi: 20 rūdīta tērauda zobenus, 2 šautenes ar durkļiem, 2 kavalērijas zobenus un vairākas patronu jostas, zem veca vilnas apsegā paslēptas 3 pulvera mucas, no tām 2 aizzīmogotas un cieši nosietas, tajās 2 pudi un 24 mārciņas pulvera, bet netālu no labības šķūniem, starp muižu un mežsargu māju, tukša kaste ar Nikolajevskas un Varšavas dzelzceļa linijas zīmogiem līdz Ponderu (Punduru) stacijai. Ontans Slišāns raksta, ka pēc nostāstiem poļu dumpinieki slēpuši ieročus bunkurā pie Šķilbēnu pagasta Peksines priedes.

Samaksā ar izsūtišanu uz Sibīriju

Nemot vērā milzīgu cariskās Krievijas karaspēka pārsvaru, janvāra sacelšanās, līdzīgi kā citas poļu sacelšanās Polijas sadališanās laikā, bija lemta zaudējumam. Pēc sacelšanās sakāves cariskās varas iestādes izvērsa radikālas represijas. Patiesībā janvāra sacelšanās laikā Latgales teritorijā kara darbība praktiski nenotika, izņemot dumpinieku uzbrukumu krievu armijas ieroču transportam mežā pie Krāslavas, taču sekas poļu tautības iedzīvošajiem bija tikpat traģiskas, kā pārējā bijušās Žečpospolitas teritorijā. Par savu patriotisko nostāju inflantiešiem nācās samaksāt ar nāves sodiem, īpašumu konfiskāciju, kontribūciju (nodevu maksāšanu valsts kasei), izsūtišanu uz Sibīriju. Uļanova gūmenes liktenis tam ir spilgs piemērs.

Izmeklēšanas komisija savu darbu Viļākā beidza 30.martā un sauca pie atbildības 32 personas, bet “Marienhauzenas lietas” izmeklēšana turpinājās līdz 1864.gada 21.februārim. 28 gadus veco Ignatiju Uļanovski kā vienu no trim galvenajiem sacelšanās organizatoriem arestēja pašā sākumā, tiesa viņam atņēma muižnieka titulu un piesprieda 12 gadus katorgas darbos pie Irkutskas. Par viņa turpmāko likteni gandrīz nekas nav zināms. “Bagāts puisis no poļu Inflantijas... sadega kā knīslis 1863.gada nemieros,” tā par viņu savā dienasgrāmatā ierakstīja kāds laikabiedrs.

Prot sevi aizstāvēt

Pret Martinu Uļanovski tika ierosināta lieta, pamatojoties uz Ludzas aprīņķa policijas pilnvarotā Dmitrijeva ziņojumu Vitebskas gubernatoram par to, ka muižnieks vairāku cilvēku klātbūtnē ar lielu niknumu esot aizstāvējis savas tautas tiesības un nosaucis viņam un sievai uzlikto kontribūciju 10% apmērā par tūri laupišanu. Izrādījās, Dmitrijevs bija ieradies Liepnā iekāsēt nodokli pirms noteiktā termiņa beigām un nebija uzsklausījis Uļanova lūgumu pāris dienas pagaidit, kamēr viņš sameklēs nepieciešamo summu. Dmitrijevs bija devis rikojumu pārdot lopus, tādā cēlā, pēc muižnieka domām, izputinādams muižu. Būdams bagāts un ietekmīgs cilvēks Uļanovskis prata sevi aizstāvēt, un Dmitrijevs tika atstādināts no amata.

Vladislavs Uļanovskis mēģināja saņemt ārzemju pases sev un sievai, taču brāļa aresta un nepabeigtās izmeklēšanas dēļ varas iestādes viņa lūgumu noraidīja. Izmeklēšanas gaitā atklājās, ka pie viņa Baltinavā bija trīs dienas dzīvojis “politiskais noziedznieks” Šostaks. Vladislavu atzina par politiski neuzticamu personu un 1864.gada jūlijā izsūtīja uz Permas gubernās Kun-

guru. Saskaņā ar cara pavēli par sacelšanās dalībnieku muižu konfiskāciju arī Uļanovskiem muižas bija jāpārdomē. “Vladislava Uļanovska lietā”, kuras kopiju nopirku no Krievijas Valsts vēstures arhīva, glabājās Stefānijas Uļanovskas sarakstē ar augsta ranga ierēdiņiem. Vēstulēs viņa lūdz atļauju vīram atgriezties dzimtenē, lai palīdzētu viņai pārdot īpašumu, t.i., Šķilbēnu muižu. 1866.gadā tāda atļauja tika dota, taču dzimtenē viņu gaidīja jaunas nepatikšanas – tajā laikā notika kādas 1863.gadā politisku motīvu dēļ izdarītas slepkavības izmeklēšana, un atklājās, ka Vladislava līdzdalība 1863.gada dumpī, iespējams, bijusi daudz nozīmīgāka, nekā sākotnēji pierādīts. Slepakvībā apsūdzētais Snarskis liecināja, ka abi brāļi centrālās komitejas uzdevumā Ludzas aprīņķi esot turējuši Ludzas aprīņķa dumpinieku kasi un izsniegūši pēc vajadzības kreditbijetes vai naudu, ka pie Uļanovskiem tikuši vesti ieroči un patronas, ka pats Martins Uļanovskis uzņēmis dēla Ignatija atvestos ciemiņus un cienājis tos ar vīnu, bet pie Vladislava mājās pulcējušies dumpinieki, tostarp arī viņš, Snarskis, un tur notikušas pretvalstiskas sarunas. Tēvs un dēls noliedza, ka jebkad būtu Snarski redzējuši, taču pret viņiem liecības sniedza arī 13 zemnieki.

No soda izvairīties neizdodas

Martinu Uļanovski apsūdzēja par to, ka viņš ne tikai netika ziņojis policijai par notikumiem savā mājā, bet arī bija pieļāvis dēlu līdzdalību nemieros. Šoreiz viņam neizdevās izvairīties no soda, un viņu nometināja Vitebskā uz dzīvi policijas uzraudzībā, atsājot sievas un pārējo dēlu ziņā Liepnas un Kūdunes muižu pārdošanu ģenerālmajoram Ivanovam. Vladislavam noteica mājas arestu Ludzā, tad ieslodzīja Dinaburgas cietoksnī. Viņam draudēja mūža izsūtījums uz Tobolskas guberņu. Kad 1867.gadā Šķilbēnu muižu nopirkā Krievijas impērijas armijas virsnieks Kirejevs, Stefānija Uļanovska pašaizlīdziņi cīnījās par vīra nometināšanu kādā tuvākā Krievijas guberņā, pamatodama savu lūgumu ar to, ka piecgadīgā dēla vājās veselības dēļ nespēs sekot vīram līdzi uz vietu ar tīk skarbu klimatu. 1867.gada decembrī viņiem atļāva apmesties Pleskavā, un tur Uļanovski nodzīvoja līdz atbrīvošanai no soda 1871.gadā. Tājā pašā gadā viņi pārcēlās uz Krakovu, kur Vladislavu sāka strādāt slimnīcās, lai nokārtotu savulaik slimības dēļ. Tērbatas universitātē nenokārtotos eksāmenus un iegūtu ārsta diplomu. Diemžēl pārdzīvojumi un trimda bija iedragājuši viņa veselību, Vladislavus saslima ar holēru un nomira 1873.gada 1.augustā. Arī Martinu Uļanovski atbrīvoja 1871. gadā, viņš nomira 1878. gadā Rēzeknē 78 gadu vecumā. Sieva Marija bija mirusi pirms trim gadiem. Abi aplabāti Liepnā.

Ekspedīcijas uz Latgalī un Krieviju

Pēc vīra nāves Stefānija Uļanovska rūpējās par dēla izglītošanu. Adams pabeidza Sv. Annas ģimnāziju Krakovā un iestājās Jagaila Universitatē, kur studēja medicīnu un filozofiju (1881-1885). Mācību laikā viņš pievērsās dabas zinātnēm. 1881. un 1882.gada ekspedīcijās pa Latgalī viņš savācīa vairāk nekā 1000 vaboļu sugu kolekciju un aprakstīja to savā darbā par bijušās poļu Inflantijas cietspārņu faunu. 1883.gadā viņš devās ekspedīcijā pa Krieviju, veica attālumu no Melnās līdz Kaspijas jūrai, pabija Persijā (Irānā) un savācīa bagātīgu putnu sugu kolekciju, par kuru 1885.gadā Vinē saņēma zelta medaļu. Strādādams par Zooloģijas katedras asistentu Ľvovas universitatē, Adams Sulima Uļanovskis (tā viņš parakstījās, neazmirsdams uzvārdam pievienot dzimtas ģerboņa nosaukumu) savās publikācijās aprakstīja vairākas līdz tam nezināmas vaboļu sugas. Pati Stefānija pievērsās etnogrāfijai. 80-to gadu sākumā poļu presē parādījās viņas pirmās publikācijas par tautu paražām un tīcējumiem. Skicē par Krakovas apkaimēs iedzīvotājiem “Co to jest Rekawka?” viņa piemin Šķilbanus un raksta, ka muižas mežos ir ozols, zem kura zemnieki, katoļi būdami, joprojām liek olas, vasku, ogles, melnu dziju aiz māntīcīgām bailēm, ka kas sliks varētu atgadīties, ja viņi no ziedošanas atteiktos. Dzīves laikā Stefānija uzrakstīja aptuveni 70 dažāda rakstura darbus. Nav īsti zināms, kur viņa dzīvoja pēc vīra nāves un no kā pārtika. 1889.gada arhīva dokumenti skopi vēsta, ka Adama Uļanovska un viņa mātes dzīvesvieta ir Pleskava, ar piezīmi, ka Ludzas aprīņķi Uļanovskiem īpašumu nav.

Uzraksta apjomīgu pētījumu

Ap to laiku Stefānija ieradās Viļānu muižā pie savas senas paziņas muižnieces Janovskas un uzrakstīja apjomīgu etnogrāfisku pētījumu par Rēzeknes aprīņķa Viļānu apkaimēs iedzīvotāju kultūru “Lotysze Inflant polskich” (“Poļu Inflantijas latvieši”), kas pieskaita viņu pie izcilākajiem 19.gs. otrās pusēs

folkloras vācējiem. Šis pētījums, kas satur plašu latgaliešu dzīves veida aprakstu, vairākus simtus tautasdziesmu, parunu, sakāmvārdu, mīklu, pasaku u.c., 1891., 1892. un 1895.gadā tika publicēts Krakovas Zinātņu akadēmijas gadagrāmatā poļu valodā. Protams, tas bija paredzēts samērā šauram lasītājumam. Tomēr 19.gs. beigu vēsturisko notikumu kontekstā šīm pētījumam bez jau minētā etnogrāfiskā satura bija vēl cita vērtība – Uļanovska vērsa izglītotās Eiropas uzmanību uz nevienam nezināmas tautas kultūru un valodu. Latgale cariskās Vitebskas guberņas sastāvā bija “balts plankums” pasaules kartē, kuru apdzīvoja nevienam nezināma tauta. Latgali toreiz saucēja par Poļu Vidzemi vai Inflantiju, bet latgaliešus – par Vitebskas latviešiem, polišiem vai inflantiešiem. Latgales un latgaliesā vārdu iedibināja Francis Kemps 20. gs. sākumā. Bez tam Latgalē toreiz valdīja drūmaijs “drugas aizlieguma” likums – pēc sacelšanās apspiešanas sākās aktīva pārkrievotās politikas, un ar 1865.gadu Lietuvā aizlīedza lietot leisu-latīnu alfabētu, bet Vitebskas guberņas latviešus mehāniski pieskaitīja latviesiem, liedzot latgaliešiem iespēju apgūt elementāru izglītību vairāk kā 40 gadu garumā. Lūk, šādā kontekstā Uļanovska norādīja, ka Vitebskas latviešiem, t.i., latgaliešiem ir gan literatūra, gan gramatika, un ka “brīnumainā kārtā par spīti nelabvēlīgajiem apstākļiem – augstāko slāņu nicinošajai un paveršajai attieksmei – šī tauta ir saglabājusi savas senās fantāzijas pieminekļus”.

Aizmirst uz veselu gadsimtu

Diemžēl poļu folkloristes un etnogrāfes Stefānijas Uļanovskas vārds tika aizmirsts uz veselu gadsimtu līdz laikam, kad radās pastiprināta interese par 19. gadsimta tautas dzīves pētnieku darbiem. Latviešu sabiedrība “Pūļu Inflanteijs latviši, i sevišķi Rēzeknes aprīņķa Vilānu pogosta” poļu valodā atsevišķā grāmatā saņēma vien 2011., bet 2017.gadā iznāca pētījuma vienas daļas – latgaliešu dzīvesveida – apraksts latviešu valodā. Grāmatu nopirktu, palāudamās uz intuitīvu nojausmu, ka visi poļu muižnieki Uļanovski Latgalē varētu būt attāli radinieki vai vismaz savstarpēji pazīstami. Tāpēc sāku meklēt informāciju par Stefāniju Uļanovsku un atradu 4.starptautiskās latgalistikās konferences (Poznaņa, 2011) materiālus ar Krakovas Etnogrāfiskā muzeja ilggadējā direktora Andžeja Rataja rakstu par šo nepārasto sievieti, kas izrādījās Šķilbēnu muižas īpašnieka Vladislava sieva. Tād Uļanovskas darbu pētniece Angelika Juško-Štekele man norādīja, kur meklējams Andžeja Rataja grāmatas “Stefania Ulanowska. Tajemniczy życiorys, niepublikowane fragmenty twórczości” (Rataj, 2016) teksts. Grāmatā publicētas Uļanovskas savam laikabiedram, etnogrāfam Janam Karlovīcam rakstītās vēstules, kas sniedz skopas zīnas par viņas dzīvi līdz 1901.gadam.

Adama Uļanovska daudzsološā dabas pētnieka karjera pēkšņi pārtrūka, viņš apprečējās un pārcēlās uz Krieviju. 1891.gada rudenī Stefānija Uļanovska devās uz Maskavu palīdzēt dēla ģimenei. Adams bieži mainīja darbu un dzīvesvietu, ģimenei dzīma bērni, un sadzīves apstākļi bija smagi. Stefānija sekoja dēla ģimenei no Maskavas uz Taganrogu un Novočerkasku, kur viņa strādāja par audzinātāju augstdzīmu jaunavu institūtā. Viņa mēģināja uzturēt rakstisku saikni ar poļu domubiedriem, taču pie etnogrāfijas vairs neatgriezās. Abu turpmākie likteņi tiek pētīti. 1863.gada Janvāra sacelšanās beidzās ar Krievijas impērijā vēl nepieredzētam represijām pret poļiem. Uz Sibīriju un katorgas darbos tika izvesti ap 80 000 poļu. Tika izdoti vīrnie rīkojumu un noteikumu, kas aizlīedza poļiem piedalīties muižu pirkšanā. Par polisku tika uzskatīta arī katoļu baznīca, tāpēc Latgales katoļticīgā zemnieki nedrīkstēja iegūt zemi bez gubernatora atļaujas. Šo situāciju izmantoja turīgākie Vidzemes zemnieki un pareizticīgi krievi. Ar to izsakaidrojams, ka Uļanovsku īpašumi nonāca krievu muižnieku rokās. Šķilbēnu muižu 1872.gadā nopirkta galma padomnieks Dmitrijs Zinovjevs.

Pagājušā gada rudenī pirmo reizi aizbraucu uz Liepnu, lai sameklētu Uļanovsku kapus. Blakus Liepnas katoļu kapsētai atrodas krūmiem aizauguši vecie kapi ar akmeņu krāvuma sētu apkārt un kara laikā nodegušās vecās baznīcas pamatiem. Padomju varas gados tur bēruši no kapiem nogrābtas lapas un zarus, bet metāla krusti novākti uz izgāzītuvi, no kurienes tos vēlāk pievākuši metāla zagļi. Kapu vecākā pastāstīja, ka viņas bērnībā pirmās brīvvalsts laikā aiz baznīcas esot bijušas lielas un greznas kiegeļu kapenes, kurās, pēc viņas mātes stāstītā, esot bijuši aplabāti ļoti bagāti kungi. Taču kapenes esot bijušas tukšas, tās pēc nostāstiem izdemolētas 1905.gada revolūcijas laikā, un mirušo kauli izbērti uz ceļa. Tāpēc pagājušā gada novembrī noturēts aizlīgums par mirušo Uļanovsku un Žondeku dvēselēm, un tuvākajā laikā esmu nolēmusi uzlikt nelielu krustu Liepnas vecajos katoļu kapos.

Sagatavoja M.Slišāne

Uztrauc ūdens kvalitāte Kupravā

“Ūdenstorņa apkārtnē tonnām atkritumu. Kādu ūdeni lietojam?”

Laikraksta “Vaduguns” redakcija saņema lasītāja vēstuli, kurā tās autors pauž bažas par ūdens kvalitāti Kupravā.

“Atkritumi periodiski pieaug”

“Teritorijā Kupravā, kur atrodas ūdenstornis, uzkalnā, vecajā cehā, atrodas tonnām atkritumu, kas periodiski pieaug. Kādu ūdeni lietojam? Vai pašvaldībai tas neinteresē? Visā pasaulē cīnās ar vides piesārņojumu, bet kas notiek Kupravā? Tāpat vēlētos noskaidrot, vai firma, kas nodarbojas ar atkritumiem Kupravas pagasta vecās rūpniecības transporta ceha teritorijā, ir legāla un maksā nodokļus, Kupravas pagasta pārvaldes vadītājs stāsta, ka tā informācija, kas ir viņa rīcībā, liecina, ka vismaz no vides prasībām ar šo uzņēmumu viss ir kārtībā. Runa ir par SIA “EKOTEIRA”. Šis uzņēmums nodarbojas ar atkritumu savākšanu (izņemot bīstamos atkritumus) - paši brauc pie zemniekiem un savāc tikai tādus pārstrādājamos atkritumus kā kartons, plēve. Uzņēmums neno darbojas ar tā dēvēto parasto atkritumu savākšanu no iedzīvotājiem. Firma savai darbībai saņemusi attiecīgas atļaujas. Cik man zināms, šī firma sadarbojas arī ar dažādām vides organizācijām. Uzņēmumu tā teritorijā un Kupravas pagasta pārvaldi apmeklēja arī Valsts vides dienests. Ja šis dienests atzinis, ka uzņēmuma veiktajā darbībā nav pārkāpumu un tas var turpināt darboties, man nav pamata nepievienoties vides dienesta viedoklim. Kā zināms, Valsts vides dienests ir galvenais dienests Latvijā, kas veic monitoringu par vides piesārņojumu un citiem tamlīdzīgiem jautājumiem. Kas attiecas uz citiem jautājumiem par šo uzņēmumu, par to spriest nav manā kompetencē,” skaidro Kupravas pagasta pārvaldes vadītājs A.Tihomirovs.

Laikraksts “Vaduguns” sazinājās arī ar SIA “EKOTEIRA” valdes loceklī IGORU IVANOVU. Lūgts komentēt lasītāju jautājumu, vai uzņēmums ir legāls un maksā nodokļus, I.Ivanovs stāsta, ka “Vaduguns” nav pirmsākums, kas uzdod šādu jautājumu. “Esam legāls uzņēmums, mums ir visas atļaujas un nodokļus maksājam. Kāpēc jūs neesat pirmie, kas šādu jautājumu uzdod? Ir gadījumi, kad cilvēki gribējuši strādāt šajā uzņēmumā, bet, piemēram, netiek paņemti darbā, tiek atlaisti vai arī vēlas saņemt naudu, bet strādāt negrib. Līdz ar to tad arī rodas šādi jautājumi. To varētu dēvēt par sava veida atriebību. Kā saka, man ir zināms, no kuras pusēs apmēram vējš pūš. Ja mēs strādātu nelegāli, tad, pašsaprotami, uzreiz rastos problēmas un uzņēmums nemaz nevarētu pastāvēt. Apspriest šādu jautājumu ir pat smiekligi, bet ir cilvēki, kuri acīmredzot to īsti nesapro. Uzņēmumā ir veiktas arī pārbaudes. Rezultāti ir pozitīvi, problēmu nav,” skaidro SIA “EKOTEIRA” valdes loceklis.

Valsts ieņēmumu dienesta (VID) interneta mājaslapā publiski pieejamā informācija liecina, ka sabiedrībai ar ierobežotu atbildību “EKOTEIRA”, kuras juridiskā adrese ir Viļakas novada Kupravas pagasta Kuprava, Rūpniecības iela 7, vismaz uz šī gada 7.oktobra bija VID administrēto nodokļu (nodevu) parāds 6824,52 euro apmērā.

Progresējošs plaisiru tīkls

Uz Balvu-Gulbenes ceļa konstatē defektus

Reģionālā autoceļa Gulbene-Balvi-Viļaka-Krievijas robeža (Vientuļi) 11.kilometrā ieklātajā asfalta apakšķartā konstatēti defekti un deformācijas.

Pagājušajā trešdienā publicētajā informācijā VAS “Latvijas Valsts ceļi” (LVC) ziņoja, ka minētajā vietā puskilometra garā posmā tika ieklāta asfalta apakšķarta vienā joslā. Nākamajā rītā pēc asfalta ieklāšanas šo posmu atvēra autosatiksmei. Savukārt dienas beigās lokālās vietās šī posma brauktuvē sāka parādīties defekti asfaltbetona kārtā (plasieri), kas nākamajās dienās progresēja. “LVC speciālisti apsekoja būvdarbu vietu un konstatēja, ka deformācijas, visticamāk, radušās tādēļ, ka asfaltu ieklāja uz pārmitrinātajām šķembām. Paaugstināta mitruma apstākļos pamatu materiālu nestspēja samazinās, tāpēc dažās vietās tā nav pietiekama. Nemot vērā, ka ir rudens un laika apstākļu uzlabošanās netiek prognozēta, pieņemts lēmums, ka bojājumu vietās veiks remontu: defektu posmos tiks veikta asfaltbetona demontāža un ieklāts asfalts. Pašreiz notiek asfaltbetona apakšķertas ieklāšana, lai uz ziemas sezonu

nodrošinātu asfaltbetona segumu visā remontposmā. Asfaltbetona virskārtā tiks ieklāta nākamgad, jo pašreiz klimatiskie apstākļi tam nav piemēroti. Nākamajā sezonā, pirms ieklāt asfalta virskārtu, esošo apakšķartu rūpīgi apsekos. Ja konstatēs defektus, būvniekam tie būs jālabo,” informē valsts autoceļu tīklu pārvaldītājs.

LVC piebilst, ka kopumā remontdarbu ietvaros posmā no Gulbenes (Litenes virzienā) atsevišķās vietās tiek veikta pilna ceļa konstruktīvo kārtu pārbūve. Ir arī posmi, kuros tiek saglabātas esošās ceļa konstruktīvās kārtas un ieklātas divas asfaltbetona kārtas, pirms tam sagatavojoši šķembu virskārtu. Tieši nepilnās segas konstrukcijas posmi ir lielākais izaicinājums gan būvdarbu veicējiem, gan LVC kā pasūtītājam, jo esošā ceļa klātne ir ļoti neviendabīga. Nemot vērā ierobežotā finansējuma apstākļus valsts ceļu remontdarbiem, lai nodrošinātu ceļa seguma uzlabojumus, nepilna segas rekonstrukcija kā metode tiek izvēlēta tur, kur to ļauj esošā ceļa tehniskais stāvoklis.

Kopējās būvdarbu izmaksas ir 6 280 992 euro (bez PVN). Būvdarbus veic SIA “8CBR”.

Informē policija

Traktortehnikas krāpšanas gadījums - arī Balvu pusē

Jau iepriekš ziņots par krāpšanas gadījumiem, kad interneta vietnēs izvieto viltus sludinājumus par traktortehnikas tirdzniecību, kā rezultātā tiek apkāpti pircēji. Pēdējo laikā šādas krāpšanas tikai Latvijā, bet arī ārzemēs, izvēlas iegādāties traktortehniku vai automašīnas interneta vietnēs. Diemžēl lielākoties šādi pirkumi liek vilties - no pircējiem izkrāpj naudu vairāku tūkstošu eiro apmērā.

Viltus piedāvājumi!

Arī septembrī reģistrēti vairāki traktortehnikas krāpšanas gadījumi. Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldē reģistrēti divi šādi gadījumi, kad interneta vietnēs piedāvā iegādāties traktortehniku par izdevīgu cenu. Viens gadījums reģistrēts Madonas iecirkņa apkalpojamā teritorijā, otrs - Gulbenes iecirkņa apkalpojamā teritorijā. Viens šāds krāpšanas gadījums reģistrēts arī Balvu iecirkņa apkalpojamā teritorijā. Apkrāptajiem pircējiem nodarīts kaitējums kopumā teju 30 tūkstošu eiro apmērā.

Kā krāpšanas shēma darbojas? Krāpnieki sludinājumu portālos ievieto fotogrāfijas ar attiecīgo lauksaimniecības tehniku un tās tehnisko aprakstu, piedāvājot to iegādāties par izdevīgāku cenu, kas parasti ir zemāka par tirgus vērtību. Sludinājumos var tikt norādīti gan Latvijā, gan ārvalstis reģistrēti uzņēmumi, kā arī banku konti. Preci apskatīt un norēķināties par to saņemšanas brīdi nav iespējams, jo bieži vien tiek norādīts, ka tā atrodas ārzemēs un tiks piegādāta pēc rokasaudas vai priekšapmaksa saņemšanas. Piesaistot potenciālos pircējus, krāpnieki darījuma laikā ar viņiem sazinās telefoniski vai sarakstoties e-pastā. Savstarpējā komunikācija notiek līdz brīdim, kad krāpnieki potenciālajam klientam nosūta sagatavotu rēķinu par pirmās iemaksas veikšanu, lai organizētu tālāku preces pārdošanu. Tikiši persona veikusi attiecīgo samaksu, komunikācija beidzas, un no krāpnieka un pirktais preces vairs nav ne vēsts. Tāpat novērots, ka šādus sludinājumus ievieto arī krāpnieki, kuri uzdodas par jau eksistējošu un zināmu firmu darbiniekiem, kā arī izmanto līdzīgu konkrēto firmu dīleru e-pasta adreses. Lai neuzķertos uz šiem sludinājumiem, potenciālajiem pircējiem nepieciešams kārtīgi pārliecināties, kā uzrakstīts firmas nosaukums un darbinieka e-pasta adrese. Visbiežāk tiek veidoti līdzīgi nosaukumi, tikai pamainot kādu burtu vai variējot ar pieturzīmēm e-pasta adresē, tādējādi maldinot un izkrāpjot no pircēja naudu par neeksistējošu preci.

Nemot vērā iepriekšminētos gadījumus, Valsts policija aicina iedzīvotājus būt piesardzīgiem un neiegādāties preci, kas pirms tam nav redzēta dzīvē.

Celš Balvi-Gulbene. Attēlam ir ilustratīva nozīme.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Jaunākie žurnālu numuri

Ilustrētā Junioriem

-
 - ➊ Slepenie spiegi – uzzini, kā strādā nemanāmie drosminieki.
 - ➋ Fotostāstā izpēti dabas bagātības.
 - ➌ Dabas brīnumu kalendārā Vijciema čiekurkalte un Cūkmena padomi.
 - ➍ Karsts: "Instagram" pārītis – suns un kaķis.
 - ➎ Automašīnas no nākotnes.
 - ➏ Kā ķermenis regulē temperatūru.
 - ➐ Helovīna superdzīvnieks

sikspārnis.

 - ➊ Rīgas Centrāltirgus – lielākais Eiropā.
 - ➋ Lietotne palīdz iepirkties.
 - ➌ Plakātā – lauku sēta.
 - ➍ Zem lupas tiesnesis Aldis Lavinš
 - ➋ Dari pats: dekorācijas Helovīnam.
 - ➌ Notver ziemeļblāzmu un uzzini, kas tā ir.
 - ➍ Helovīnu svīn visā pasaulē.
 - ➍ Kā izgudroja atstarotāju.
 - ➋ "Fizmix.lv" vada gaismu.
 - ➌ Laid uz mežu orientēties!
 - ➍ Gatavo siera kumosinus.

Veselība

-

○ Tenisa elkonis izplatīts arī biroja darbiniekiem. Ar sāpēm elkonī devos pie ārsta, viņš apskatījās, iztaijāja un secināja, ka mana problēma ir tenisa elkonis jeb laterālais epikondilīts. Man, kas tenisa spēlēm tikai TV ekrānā seko līdzi, bet no citiem sporta veidiem draudzējas ar skriešanu? Izrādās, viens no biežākajiem iemesliem šīs kaites attīstībā ir darbs pie datora.

○ Kad audzējs ir hormonatkariņš. Vēzis nav viena slimība, bet gan vairāku saslimšanu grupa. Daļa no audzēju veidiem ir saistīta ar hormoniem, kas atrodami ikvienu cilvēka ķermenī. Lūdzām speciālisti skaidrot, ar ko atšķiras hormonatkariņi audzēji no tiem, kas tādi nav.

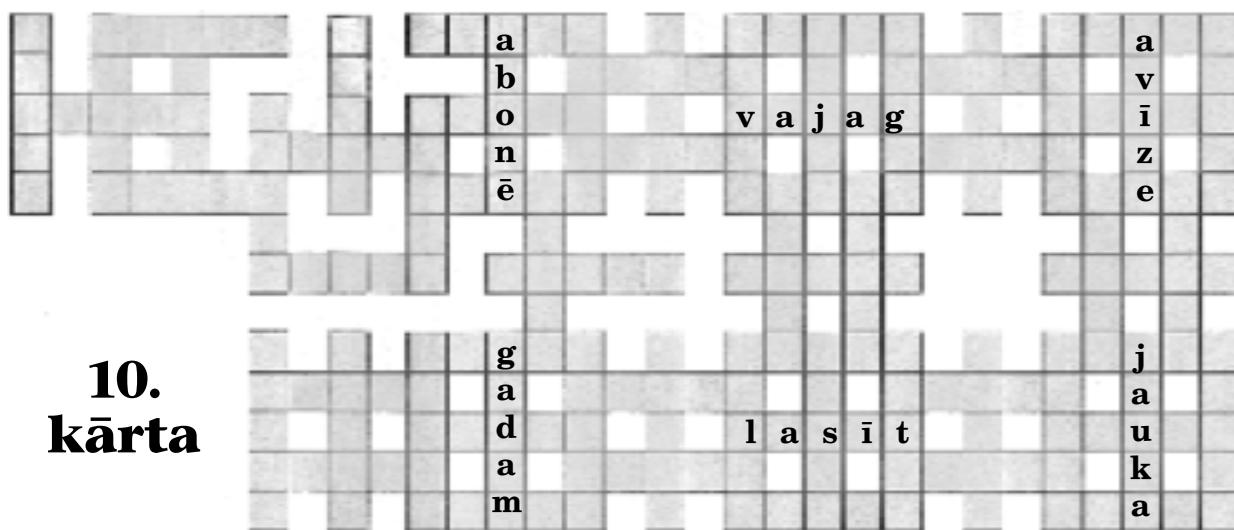
☞ Meningīts atnāk pa dažādiem ceļiem. "Neskrien aukstumā bez cepures – apsaldēsi galvu, iedzīvosies problēmās!" – laiku pa laikam šādu brīdinājumu gadās dzirdēt no gādīga tuvinieka. Saaukstējoties pastāv iespēja, ka vīruss no aizdegunes, pārvarot aizsargbarjeras, nonāk līdz smadzeju ūķidrumam. Tomēr meningīta jeb smadzeju apvalku iekaisuma gadījumā aukstums vien nebūs vainojams. Meningīts var atnākt par dažādiem ceļiem.

¶ Menstruālā cikla traucējumi. Vai tuvojas menopauze? Sievietēm vecums ap četrdesmit pieciem gadiem ir īpatnējs – parādoties cikla traucējumiem, dažkārt nevar išti saprast, vai iestājusies grūtniecība, vai arī straujiem soliem tuvojas menopauze? Tas, kas notiek sievietes hormonālajā sistēmā, līdzinās haosam, uzsver ginekoloģe Inta Dinsberga. Lūdzām padomu, kā veiksmīgi izlīkumot cauri šim premenopauzes periodam un nepalaist garām bridi, kad noteikti jāvēršas pie ārsta.

⌚ Strīdēties jāmācās no bērnības. Nav it neviena cilvēka, kurš būtu nodzīvojis mūžu un ne reizi nebūtu strīdējies. Mēs iekaijam strīdos par to, kas katram no mums ir svarīgs. Par nesvarīgo neiedegamies. Lai iemācītos strīdēties, ir jāstrīdas, turklāt jādara tas jau kopš mazotnes. Pats svarīgākais – strīda laikā nepārkāpt robežas un nezaudēt cieņu pret otru cilvēku.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu mīklai līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.

Akača - aleja - Alīna – apart - asaka - asara - astma - aukli - brēka - flīze - ielas - iesmu - ietur – jauka – kadri - kails - kalni
– kauja - katrs - laiku - laime - laiva - Liene - mazāk - morss - murds - peles - pilis - prove - puķes - raugs - radam - resna -
saber - satur - saule - savas - segas - sejas - sekas - sestā - Sigma - silus - sirms - sista - skalā - skāde - skola - slava - somas -
spars - steri - stils - sūtīši - tauvā - tāles - tējas - tiesa - traks - triki - tumsā - tuvāk - vaina - vēsma

Jūsu atbildes tiek gaidītas "Vaduguns" redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 10.novembrim.

Magisko vārdu mīklu atrisināja: I.Homko (Medņeva), A.Mičule (Tilža), St.Lazdiņš, L.Krilova, S.Sirmā, J.Voicišs, (Balvi), N.Mantone (Bērzkalnes pagasts), D.Zelča, J.Zālītis (Krišjāņu pagasts).

9.kārtā veiksme uzsmaidīja LUCIJAI KRILOVAI no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā (līdzīgi ne īstā personu apliecinotu dokumentu).

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu.
Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzyārds (vēlams - tālrunis).

Orķestrīs no Kanādas Balvos. Iesūtīja Pēteris no Balviem.

Upītē. Iesūtīja Jānis no Viļakas novada.

Žiguros. Iesūčia Armands no Vilakas novada.

"Vaduguns" Kundziņsalā. Iesūtīja Leontīne Dukaļska.
Lappusi saqatavoja E.Gabranovs

Informē VUGD

Pirms apkures sezonas parūpējies par mājokļa ugunsdrošību!

Iestājoties rudenigam un vēsākam laikam, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) saņem arvien vairāk izsaukumu uz ugunsgrēkiem, kas saistīti ar apkures lietošanu – netirītiem dūmvadiem, bojātu un nepareizu apkures ierīču lietošanu. Tādēļ, sākoties apkures sezonai, VUGD aicina iedzīvotājus iztīrīt dūmvadus, pārbaudīt apkures ierīces un uzstādīt dūmu detektorus!

Kā liecina VUGD apkopotā informācija, 2018.gadā kopumā reģistrēti 472, bet šogad – 262 ugunsgrēki, kam iespējamais iemesls bija neiztīrīti dūmvadi, nepareizi izbūvētas vai bojātas apkures sistēmas, kā arī to ekspluatācijas noteikumu pārkāpumi.

Ar apkures lietošanu saistītos ugunsgrēkos pērn gāja bojā 17, bet cieta 43 cilvēki. Savukārt šogad ar apkures problēmām saistītos ugunsgrēkos gājuši bojā jau 12 cilvēki, bet cietis – 21, turklāt jānem vērā, ka šī gada apkures sezonā ir tikai sākusies, tādēļ drūmā statistika visticamāk vēl tikai pieauga. Ugnsgārķus, kuros cieš vai iet bojā cilvēki un tiek bojāts īpašums, var novērst, regulāri veicot dūmvadu tīrišanu un apsekojot apkures ierīču tehnisko stāvokli.

Pirms katras apkures sezonas jāveic dūmvada tīrišana

Sadegot jebkuram cietajam kurināmajam, uz skursteņa iekšējās virsmas veidojas kvēpu, sodrēju un darvas nosēdumi, kas, laikus nenotīri, labākajā gadījumā samazina apkures ierīces darbības efektivitāti, bet sliktākajā – var izraisīt intensīvu šo produktu degšanu. Tas var radīt plaistas visa mūrētā dūmeņa korpusa biezumā, ārējo apvalku ieskaitot, tādējādi paverot ceļu karstajām dūmgāzēm un liesmām uz degtspējīgām sienām, griestu un jumta konstrukcijām, kas var izraisīt ne tikai dūmvada, bet arī visas ēkas aizdegšanos.

Ugunsdzēsēji glābēji 2018.gadā 601 reizi devās uz izsaukumiem, kur dūmvados dega sodrēji, bet šogad šādi izsaukumi bijuši 378 reizes.

VUGD atgādina, ka pirms apkures sezonas sākuma ir jātīra sodrēji no dūmeniem un krāšņu un pavardu dūmkānāliem, ko vislabāk izdarīs atbilstoši apmācīts vai sertificēts skursteņslauķis, taču, ja privātmāju saimnieki zina, kā veikt skursteņu tīrišanu, viņi to var darīt arī paši. Sodrējus no dūmeniem, krāšņu un pavardu dūmkānāliem iztīra pirms apkures sezonas sākuma (līdz 1.novembrim). Savukārt ilgdedzes cietā kurināmā ierīces un iekārtas dūmvadus jātīra vēl papildus vienu reizi apkures sezonas laikā (no 1.novembra līdz nākamā gada 1.martam). Līdzās tam reizi piecos gados jāveic arī visas apkures sistēmas tehniskā stāvokļa novērtējums, ko var darīt sertificēts speciālists.

Tās apkures iekārtas un ierīces, kurās par kurināmo izmanto gāzi – tīra un tehnisko apkopi un tehniskā stāvokļa pārbaudi veic ne retāk kā reizi gadā, ja ražotājs nav noteicis citādi. Ja apkures ierīce atslēgtā ilgāk par sešiem mēnešiem, jāveic ārpuskārtas dūmgāzu novadišanas un ventilācijas kanālu pārbaude.

Netīrītas ventilācijas sistēmas veicina liesmu ātrāku izplatīšanos

Ekspluatājot mehāniskās ventilācijas sistēmas, uz gaisa vadu iekšējām sienām notiek putekļu un tauku daļiņu nosēšanās. Šo putekļu un tauku aplikumi gaisa vadu iekšpusē traucē sistēmas darbībai, neļaujot caurplūst nepieciešamajam gaisa daudzumam. Aizsērējušie gaisa vadi kondicionēšanas un ventilācijas sistēmās rada aizdegšanās iespēju. Putekļu un tauku slānim aizdegoties, kopā ar gaisa plūsmu uguns liesmas var ātri izplatīties. Lai to novērstu, ventilācijas sistēmas, kas nosūtī degtspējīgās gāzes, tvaikus vai putekļus, aprīko ar aizsargierīcēm un ekspluatācijas laikā jāpārbauda un jāattīra ne retāk kā reizi piecos gados, bet, ja objektā ir gāzes aparāts, – ne retāk kā reizi trijos gados.

Pēc remontdarbiem jāveic rūpīga apkures sistēmas pārbaude

Ja pirms apkures sezonas mājokļi veikti remonta darbi, pārliecinieties, vai telpās un bēniņos attālums no dūmeņa ārējās virsmas līdz jebkuram degtspējīgam materiālam, kas izmantots sienas, griestu vai jumta konstrukcijās vai dekoratīvos nolūkos, nav mazāks par 10 cm, savukārt attālums no dūmvada nav mazāks par 30 cm, bet no dūmeņa tīrišanas lūkas – nav mazāks par 20 cm.

Malkas plītij nepieciešama regulāra atjaunošana

Ja ir malkas plīts, tad jāatceras, ka arī tā laika gaitā nolietojas – var izdegt cepeškrāsns metāla apšuvums un plīts virsmā parādīties spraugas, caur kurām nāk dūmgāzes. Lai šādas plītis padarītu ikdiens lietošanā drošas, tām periodiski nepieciešama atjaunošana, rūpīgi aizsmērējot radušās plāsas, nomainot izdegušo cepeškrāsns, nostiprinot durtiņas.

Dūmu detektori glābj dzīvības!

2020.gada 1.janvārī stāsies spēkā nozīmīgas Ugnsgārķu prasības – visos mājokļos (gan privātmājās, gan dzīvokļos) būs jābūt uzstādītiem autonomiem ugnsgārķu detektoriem, kas reagē uz dūmiem, bet privātmājas papildus būs jānodrošina ar ugunsdzēsības aparātu. Ikiens iedzīvotājs ir līdzatbildīgs par savu drošību un to, lai ikdiens tiktu ievērotas ugnsgārķu prasības! Tādēļ VUGD aicina neatlikt rūpes par savu, tuvinieku un līdzcilvēku dzīvībām un jau šodien uzstādīt mājokļi dūmu detektoru!

VUGD aicina neatlikt rūpes par savu drošību un iztīrīt skursteni, kā arī paaicināt sertificētu speciālistu pārbaudīt apkures ierīču un iekārtu tehnisko stāvokli!

Veiksmes prognoze

15.oktobris. Kārdinājumu otrdienā būs grūti atteikties gan no garda ēdienu, gan ekskluzīva dzēriena, gan satricēša sekša, gan no spēļu zāles vai šopinga vilinājuma. Labāk, protams, it visā ievērot mērenību jeb zelta viduscelu. Jo šodien viss apēstais un izdzerta nogulsnēšies un uzkrāsies neglītā *rietē* ap jūsu vidukli vai gurniem. Reķinieties: labi paēst un labi izskatīties šodien var izrādīties pretpoli. Visgrūtāk dažādus ierobežojumus ievērot varētu būt Strelniekiem. Viena no vietām, kur šodien atvēsināt sakarsušās galvas, varētu būt baseins. Ticu, ka daudziem būs izdevusies diena, ka būs nobaudīts vai nopirkts kas labs un satricēšs.

16.oktobris. Dīvainā trešdiena ar tukšo stundu dīvainībām no plkst. 11.37 līdz 24.00, kad grūti būs ko prognozēt, kad viss vienā momentā var sagriezties ar kājām gaisā. Brīdi, kad būsi pārliecināta (-s), ka viss izdevies, piepeši konstatēsi, ka ... iznācis čiks. Bet momentā, kad jutīsi, ka grimsti purvā, pēkšķi kāda izpalīdzīga roka izraus no akača un noliks uz kāda stingra pamata. Šodien vairāk jāpāļaujas uz intuīciju, nevis logiku. Tāpēc dodies turp, uz kurieni tevi kas velk. Un lūdz palīdzību nevis augstai amatpersonai, bet gan tam, kuru pieņem tava sirds. Un viss noteikti beigties labi.

Pareģe Ilga * Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī vaduguns.lv, tālr. 29365609

Apsveikumi

Viens mazs prieks lai Tev būtu katrā dienā,
Viens skats, viens zieds, viens laimes stūrītis.

Viens saules starīš un mazliet debesis.

Un labs vārds, kas dzīvi dara skaistu.
Mīli sveicam **Valentīnu Melbergu** skaistajā dzīves jubilejā! Vēlam laimi, veselību un brīnumskaitus mirkļus turpmākajā dzīvē!

Dēls Intars ar ģimeni, Rita, Olegs

Lai vienmēr ir, ko citiem dot,
Lai vienmēr ir, ko samīlot,
Lai vienmēr ir kāds, kura dēl
Nav it nekā no sevis žēl.

Vismilākie un siltākie laimes vēlējumi
Aldim Orlovsim 45 gadu jubilejā!
Irēna, Alfrēds, Lidija, Juris

Paziņojums

KATRU TREŠDIENU NO PLKST. 18.00 KAFEJNĪCĀ "VELVES" NOTIKS MŪZIKAS VAKARI KOPĀ AR GREGU.

Pērk

PĒRK APSES ZĀGBALĶUS.
4PLUS Alūksnē, Merķelā ielā 20, un pie ceļa visā Latgalē un Vidzemē
Tālr. 29276883

Z.s "Strautiņi"
iepērk mājlopus.
Samaksa tūlitēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Pērk mežus, zemi, izcirtumus, cirsmas. Tālr. 29433000.

"Craftwood" PĒRK MEŽA
ĪPAŠUMS visā Latvijā, cena no 1000-10000 EUR/ha. Samaksa
darījuma dienā. Tālr. 26360308.

SIA "PRIEDES AG" par augstām
cenām iepērk mežā pie ceļa visa
veida aplīkokus.

Tālr. 25445250, 26993794.

Pērk mežu ar zemi un cirsmas.
Tālr. 27876697.

SIA "PRIEDES AG" pērk cirsmas un
mežus. Zvaniet 26993794.

IEPĒRK MĀJLOPUS
GALAS PARTNERS - AUGSTAS CENAS
- SAMAKSA TŪLITĒJA - ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparsrade.lv

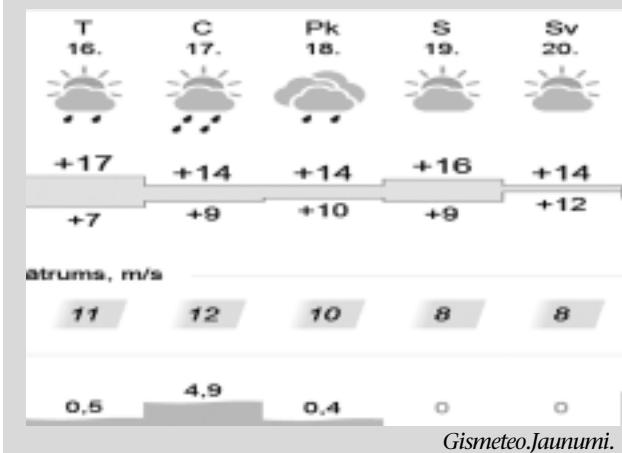
Iepērk ābolus. Braucam pakal.
Tālr. 27311389.

Iepērk ābulus Stacijas ielā 32,
5 centi/kg. Pilsētas robežās
braucam pakal.
Tālr. 25643339.

Pērk traktori T-16, T-25, T-40,
MTZ-52/80/82, piekabes un
agregātus jebkurā kārtībā.
Tālr. 22499148.

Pērk apaugumus.
Tālr. 26211223.

Sākusies preses abonēšana 2020.gadam!

Pateicība

Izsakām sirsnigu pateicību prāvestam O.Misjūnam, ansambļa "Sonāte" dziedātājām, "Ritums" un "Senda Dz" kolektīviem, radiem, draugiem, paziņām, kaimiņiem, kuri juta līdzi un bija kopā ar mums, pavadot mūsu mījo vīru, tēti, vectēvu, vecvectēvu.

Bronīslavu Žugu pēdējā gaitā.
SIEVA, MEITAS AR GIMENĒM

Pārdod

Pārdod kūtsmēslus.
Tālr. 26431999.

Jaunputni, baltas dējējvistas.
Piegāde. Tālr. 29424509.

Pārdod māju Steķentavā.
Tālr. 22404992, 22460507.

Pārdod ekoloģiski audzētus ziemas kviešus, auzas. Var samalti miltus.
Tālr. 29277968.

Pārdod skalditu malku (arī sausa).
Tālr. 29166439.

Pārdod lietotu bioloģiskās attīrišanas iekārtu. Tālr. 26544891.

Dažādi

Iepriekšēja pieteikšanās.
Tālr. 29208179.

Pieved smilti, šķembas, melnzemi.
Tālr. 25685918.

Dārzu aršana. Tālr. 26512307.

Ierīko ūdensvadus, kabeļus,
kanalizāciju. Tālr. 25685918.

Sertificēts MEŽA TAKSATORS -
STIGOŠANA, DASTOŠANA.
Zvanit 28358514.

Forvardera pakalpojumi.
Vedam cīrsmas un apaugumus.
Tālr. 26108508.

Maina ļoti siltu un saulainu 1-istabas dzīvokli pret 2-istabu dzīvokli
5. stāvā, kieģeļu mājā.
Tālr. 27145837.

Nepieciešami rīkstnieka
pakalpojumi. Tālr. 28392158.

Dārza un Brīvibas ielas krustojumā
atrastas atslēgas. Interesēties
redakcijā.

Vaduguns
Indeks 3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

Mans slieksnis velti tavas kājas
gaidis
Pār sevi pārkāpjam,
Un manā istabā viens stūris
klusi raudās,
Kā pamests raud - bez asarām.
Valentina, kad negaidīta, pēkšņa
sāpe ir atrākusi Tavās mājās,
panemot milā vīra, tēva, vectētiņa
IMANTA ANDREJEVA mūžu, esam
kopā ar Tevi dzīlajās sērās.
Ludmilas Bordānes, Jevgenijas
Bukovskas, Celerinas Slišānes
gimenes

Raud rudens vējš, un debess raud,
Rūgtas lāses pelēki mākoņi slaka.
Ir tikai sāpes. Un vārdu nav.
Te, kur mūžībā aizvajas taka.
Izsakām patiesu līdzjūtību
Valentinai Andrejevali, pavadot vīru
IMANTU mūžības celā.
Kultūras ielas 3.mājas 1.iejas
kaimiņi

Kur vārdus rast, kas būtu
mierinājums,
Kad cilvēks zemes klēpī dusēt
steidz,
Kad negaidot ir pārrauts mūža
gājums
Un ar dievas ir visiem jāpateic.
Kad mūsu kaimiņa
IMANTA ANDREJEVA dzīves celī
aizvijies debesu valstībā, izsakām
dziļu līdzjūtību **Valentinai un viņas**
gimenei, vīru, tēvu un vectēvu
zemes klēpī guldot.
Timmermaņu un Bukšu gimenes

Pārtrūka stīga, apkusa dziesma,
Apdzisa zvaigzne, saira sapņi.
Viss tas notika pēkšņi un strauji,
Pielija sāpuj un asaru trauks.
Izsakām patiesu līdzjūtību
Valentinai, meitām ar gimenēm,
no **IMANTA ANDREJEVA** uz mūžu
atvadoties.
Anele, Ľuda

Kaut nekad vairs neatnāksi
Savā sētā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.
Izsakām līdzjūtību **Māritei Bužai**,
pavadot mūžības celā brāli
IMANTU.
Brīvibas ielas 59.mājas kaimiņi

Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.
Lai mūsu klasa līdzjūtība un
mierinājuma vārdi dod spēku un
atbalstu **Māritei Bužai un**
tuvniekiem, brāli **IMANTU** mūžības
celā pavadot.
Kovalčou gimene

Grūti celi ieti,
Dzīvē daudz ir ciests.
Tagad visas sāpes
Smilšu kopa sedz.
Izsakām visdzīļako līdzjūtību **Māritei**
Bužai, no **BRĀĻA** atvadoties.
Biruta, Īnīa, Ľuda, Dzintra, Aija

Izsakām visdzīļako līdzjūtību
Marutai Bužai, kad pa skuju taku
jāpavada brālis **IMANTS**.
Ausma, Gunārs Boroduškas

Klusī aiziet mūsu mīlie,
Aiziet no ikdienas rūpēm -
Mierā un klusumā prom.
Paliek vien dvēseles gaismā un
atmiņas...
Mūsu klasa un patiesa līdzjūtība
Marinai Zušai ar gimeni un
pārejiem tuviniekiem, TĒVU
pavadot mūžības celā.
Sarmites, Ulda un Lūcijas gimenes
Viļakā

Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu,
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā, lai tev palīdzētu.
Skumjājā sāpju un atvadu brīdī
izsakām līdzjūtību **Kristīnei Zušai**
un tuviniekiem, **VECTĒVU**,
VECVECTĒVU mūžības celā
pavadot.
Sanīta, Laura

Prom aizejošo neatsaukt - mēs
zinām,
Un sevi satumstam, kad diena riet,
Mēs bieži saulei māti pielidzinām
Un vienmēr ticam - vija neaiziet...
Izsakām visdzīļako līdzjūtību **Ingai**
Zutei un pārejiem tuviniekiem,
mīlo **MĀMULU** mūžības celā
pavadot.
Rugāju novada vidusskolas
kolektīvs

Lai mātes mīlestība visos cejos
vada,
Lai mātes miers jums spēku dod.
Lai labā, apklausīsi sirdi vēl ilgi
Teic padomu un ceļamaizi dod.
(L.Vāczemnieks)
Izsakām visdzīļako līdzjūtību **Ingai**
Zutei, kad mūžības celā jāpavada
MĀMULĪTE.
Valentina, Aina, Iveta un Lilija

Cik tukšs un kluss nu kaktiņš, māt,
Kurš varēs Tavā vietā stāt,
Kurš grūtā brīdī pienāks klāt?
Neviens tik tuvs vairs nebūs, māt...
Izsakām līdzjūtību **Guntai** un **Inga**,
mīlo **MĀMIŅU**, **SIEVASMĀTI**,
VECMĀMIŅU Zemes klēpī guldot.
Ilona, Anatolijs

Baltie bērzi, šalciet klusī,
Sveiciet tālos apvāršņus.
Mātes sirds ir aprimusi,
Čaklās rokas mierā dus.
(J.Simbārdis)

Skumju un atvadu brīdī izsakām
patiesu līdzjūtību **Guntai Kveskai**
un tuviniekiem, pavadot mīlo
MĀMIŅU klusajā mūžības celā.
Ženija, Sergejs

Sanīem, labā Zemes māte,
Vienu sirmu māmulīti.
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Guntas**
un **Ivara Kvesku** gimenei, pavadot
MĀTI, **SIEVASMĀTI**, **VECMĀMIŅU**
un **VECVECMĀMIŅU** kapu kalniņā.
Aina, Gvido Kapteiņa un Pētera
Pošīva gimenes

Skaistu ziedu, dziesmu klusū -
Nav ko citu dāvināt.
Viegla smilts, saldu dusu
Kapu kalnā, mījā māt.
Skumjās esam kopā ar **Guntas**
Kveskas gimeni un tuviniekiem,
izvadot māmiņu **BIRUTU VANAGU**
pēdējā gaitā.

Deglavi

Mīlestības dzījām noadīts
Māmulītes mūža gājums.
Mazbērni un bērni - pavedieni,
Kuros paliek dzīves turpinājums...
Kad rimušas māmuļas darbīgās
rokas un izskan pēdējie atvadvārdi,
lielajās bēdās esam kopā ar **jums** -
Inga, **Ainār**, **Raivi**, **Liga**, **Samanta**,
mīlo māmiņu, sievasmāti,
vecmāmiņu, vecvecmāmiņu
BIRUTU mūžībā pavadot.
Arhipovu un Sprogu gimenes

Pierimst solī, klusē doma,
Neskan mīļas mātes balss.
Tikai klasa sāpe sirdi
Ilgi vēl pēc viņas sauks.
(E.Zālīte)

Mūsu klasa un patiesa līdzjūtība
Guntai Kveskai ar gimeni, mīlo
MĀMIŅU mūžības celā pavadot.
Liene un Jurijs Ivanovi

Cik tukšs un kluss nu kaktiņš, māt,
Kurš varēs Tavā vietā stāt,
Kurš grūtā brīdī pienāks klāt?
Neviens tik tuvs vairs nebūs, māt...
Izsakām līdzjūtību **Guntai** un **Inga**,
mīlo **MĀMIŅU**, **SIEVASMĀTI**,
VECMĀMIŅU Zemes klēpī guldot.
Ilona, Anatolijs

...man šovakar ir tik smagi,
It kā būtu satumsis ceļš,
Ar dzeltenām lapām klāts,
Ar lietus asarām pārpludināts...
(Ā.Elkse)

Mūsu patiesa līdzjūtība **Guntai ar**
gimeni un tuviniekiem, pavadot
māmiņu **BIRUTU VANAGU** mūžībā.
Nikolajevi, Leonīda, Vija

Kur es savas sāpes likšu,
Kam nu lūgšu spēku dot?
Es vairs tevi nesatikšu
Visu mūžu dzīvojot.
Izsaku visdzīļako līdzjūtību **Guntai**
Kveskai ar gimeni, mīlo **MĀMIŅU**,
VECMĀMIŅU, **VECVECĀMIŅU**
mūžībā pavadot.

Marta

Rokas, kas mīlēja darbu, gurus,
Sirds, kas vēlēja labu, nu atdusas.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Imanta**
Dūlbinska gimeni, **TĒVU**,
VĪRATĒVU, **VECTĒVU** mūžības
celā pavadot.

Kiras ielas kaimiņi

Rudens krāso pilādžkokus sārtus,
Gājputni ar vasaru trauks prom,
Bet tev mūžība ver miera vārtus,
Sāpes rimst un lielais klusums sauc.
Mūsu klasa līdzjūtība **Toņai**, **meitai**
Lenai, **mazdēliņam Renāram** un
pārejiem tuviniekiem,
ALEKSEJU NESTEROVU mūžībā
pavadot.
Brīvibas ielas 59.mājas kaimiņi

Noriet saule vakarā,
Sidrabīnu sijādama;
Aiziet dusēt vecmāniņa,
Baltu smilšu kalniņā.
Skumju brīdi, kad mūžības celā
jāpavada **OLGA ŠTRAUBE**,
izsakām līdzjūtību tuviniekiem.
Partizānu ielas 41.a mājas
iedzīvotāji

Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds
Bet atmiņas tik dārgās
Sirds ilgi saglabās.
Patiesa līdzjūtība **Māritei**
Dūlbinskai ar gimeni, **VĪRATĒVU**,
TĒVU, **VECTĒVU** mūžībā pavadot.
Kolēģes Iveta, Arta, Inīta

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīlie
Uz klusos mūžības salu.
(K.Skalbe)
Izsakām patiesu līdzjūtību
tuviniekiem,
VALENTĪNU LOĀMELI Antona m.
mūžības celā pavadot.
Briežuciema pagasta pārvaldes
kolektīvs

Tālu gāju grūtu mūžu,
Daudz darbiņu padarju;
Nu apsīka mani soļi
Baltā smilšu kalniņā.
Klusa un patiesa līdzjūtība **meitām**
Vijai un Valentinai ar gimenēm,
māmiņu, vecmāniņu, sievasmāti
VALENTĪNU LOĀMELI Dieva
valstībā pavadot.
Kolna Luce, Antras gīmene

Viss satīs nu kamolā ciešā,
Kur katrai dienai mezgs siets.
Tā pavediens tīnies no dienas dienā,
Līdz mūžības slieksni sniegs.
(M.Jansone)

Patiesa līdzjūtība **Vijai ar gimeni**,
MĀTI mūžības celā pavadot.
Z/s "Kotīni", z/s "Sābri"

Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt
spētu...
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā, lai tev palīdzētu.
Izsakām visdzīļako līdzjūtību un
skumjā brīdi esam kopā ar **Gvido**
Skuteli un viņa tuviniekiem,
pavadot **VECMĀMIŅU** kapu kalniņā.
Darba kolēgi

Saņem, labā Zemes māte,
Vienu sirmu māmulīti.
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villaīnēm.
Izsakām visdzīļako līdzjūtību **Larisai** **Stavinskai**
un **visiem tuviniekiem**, pavadot
mīlo **MĀMINU** mūžības celā.
S.Supe, A.Tiltiņa, S.Tihomirova,
A.Salmane

Noriet saule vakarā,
Sidrabīnu sijādama;
Aiziet dusēt vecmāniņa,
Baltu smilšu kalniņā.

